

Η Κουκουβίστα

ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ „Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ,,
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΧΡΟΝΟΣ 12ος - ΤΕΥΧΟΣ 55, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1986

Ιδιοκτήτης - εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ένα βασικό θεμέλιο για μια δημοκρατική πολιτεία αποτελεί ο θεσμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η πρόοδος του χωριού μας, αλλά και ολόκληρης της Ελλάδας, είναι άρρηκτα δεμένη με τη δυνατότητα και τη θέληση του λαού μας να συμμετέχει στην πορεία αυτή μέσα από τους καθημερινούς του αγώνες για τη βελτίωση της ζωής και των όρων της διαβίωσής του.

Σε λίγες μέρες καλούμαστε να εκλέξουμε για μια τετραετία τους κοινοτικούς μας άρχοντες. Είναι λοιπόν καιρός να δοθεί η ανάλογη βαρύτητα στο θεσμό αυτό, που για το χωριό μας η σημασία του είναι καθοριστική. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το χωριό μας είναι σε όλους γνωστά και οι προτεινόμενες λύσεις αρκετές. Χρέος, όχι μόνον του μελλοντικού κοινοτικού συμβουλίου, αλλά και των υπολοίπων υποψηφίων είναι να εκμεταλλευτούν τις δυνατότητες που παρέχονται από την πολιτεία για την αποδοτικότερη λειτουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η καθιέρωση λαϊκών συνελεύσεων, η αυτεπιστασία σε διάφορα έργα, η δημιουργία μικρών αυτοδύναμων οικονομικών μονάδων (π.χ. κοινοτικός ξενώνας), απόδοση ποσοστού από δημόσια λατομεία, ας μην καταστούν νεκρό μόνο γράμμα κάποιου νόμου, αλλά ας αποτελέσουν κινητήριους μοχλούς για ταχείς ρυθμούς ανάπτυξης της περιοχής μας. Ο σωστός προγραμματισμός και η ρεαλιστική ιεράρχηση των στόχων αποτελούν προϋπόθεση για την πραγμάτωση και του πιο μικρού έργου.

Ο Σύνδεσμός μας παραμένοντας μακριά από την εκλογική μάχη των ερχόμενων κοινοτικών εκλογών, καλεί αφ' ενός τους υποψηφίους να κρατήσουν τον προεκλογικό αγώνα σ' ένα υψηλό επίπεδο, αφ' ετέρου τους ψηφοφόρους να σταθούν με σύνεση και πνεύμα ευθύνης μπροστά στο καθήκον τους και να ψηφίσουν ανθρώπους συνεπείς, υπεύθυνους, ανιδιοτελείς, και ικανούς να ξεπερνάνε τις μικροπολιτικές σκοπιμότητες. Ο Σύνδεσμος ελπίζει και θέλει να πιστεύει ότι οι κοινοτικές εκλογές θα αναδείξουν ένα συμβούλιο ικανό να σταθεί υπεύθυνα απέναντι

στα τόσα προβλήματα που αντιμετωπίζει το χωριό, ανοικτό στο διάλογο και στη συνεργασία τόσο με τον Σύνδεσμο, όσο και με όσους ενδιαφέρονται και πασχίζουν για την πρόοδο του χωριού μας.

ΜΙΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ

Η εφημερίδα μας δεν ανήκει σε καμιά πολιτική παράταξη. Είναι ακοιμιμάτιστη και τα πολιτικά φρονήματα των συγχωριανών μας την αφήνουν εντελώς αδιάφορη. Βασική επιδίωξη της «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ», είναι η αντικειμενική πληροφόρηση των συγχωριανών μας πάνω στα διάφορα προβλήματα που απασχολούν το χωριό μας. Η θέση μας λοιπόν είναι αμετακίνητη και ο σκοπός του φύλλου μας ενημερωτικός. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια ζητάμε με καλοπιστία και κατανόηση κάθε είδους συμπαράσταση και συνεργασία με τους συγχωριανούς για τη βελτίωση του Δελτίου μας, καθώς και για τη δημιουργία αναπτυξιακών έργων στην Κοινότητά μας. Πιστεύουμε ότι με έναν καλό και εποικοδομητικό διάλογο μέσω της εφημερίδας μας, μακριά βέβαια από κομματικούς υπολογισμούς και πολιτικά πάθη, πολλά χρονίζοντα προβλήματα του χωριού μας θα βρουν την πιο σωστή λύση τους. Είναι απορίας άξιον για μερικούς συγχωριανούς μας οι οποίοι ενώ δεν δίνουν δεκάρα στο Σύνδεσμό μας, ούτε για την συνδρομή της εφημερίδας που τους στέλνουμε, μας κατηγορούν για άσκοπες σπατάλες χαρακτηρίζοντας, με προκλητικό και οξύ τρόπο, περιττές τις διακοσμητικές επενδύσεις του τοίχου γύρω από την πλατεία καθώς και του τσιμεντένιου δάθρου που στηρίζει το Μνημείο των Πεσόντων και τον ήρωα Παπανδριά. Τους υπενθυμίζουμε ότι την ως άνω απόφαση την είχε πάρει το προκάτοχο Διοικητικό Συμβούλιο και την οποία εμείς επικρατήσαμε. Διότι το τεράστιο εκείνο τσιμεντένιο μονομπλόκ που ήταν κατασκευασμένο με τόση προχειρότητα στον περίγυρο του εν λόγω ιστορικού Μνημείου, υποβάθμιζε σε μέγιστο βαθμό την ιερότητα του χώρου.

Σεβόμενοι την μνήμη εκείνων που αγωνίστηκαν για τα ιδανικά της φυλής μας και για να προσδοθεί η αρ-
(συνέχεια στη σελίδα 242)

κουκουβιστιανὰ νέα

Τηλεφωνικό κέντρο στο χωριό

Πρόσφατα ο ΟΤΕ ζήτησε με μειοδοτικό διαγωνισμό να νοικιάσει οίκημα στην Καλοσκοπή προκειμένου να εγκαταστήσει τηλεφωνικό κέντρο με 200 καινούργιες τηλεφωνικές γραμμές, προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι ανάγκες τηλεπικοινωνίας του χωριού μας καθώς και των γύρω γειτονικών χωριών. Δυστυχώς όμως δεν υπήρξε ενδιαφέρον από τους συγχωριανούς μας. Τελικά ο συγχωριανός μας Μήτσος Κυρίτης, βλέποντας ότι υπήρχε κίνδυνος να μην γίνει το κέντρο στο χωριό, δέχτηκε να παραχωρήσει τον απαιτούμενο χώρο. Έτσι ο ΟΤΕ άρχισε ήδη τις εργασίες για την εγκατάσταση του κέντρου και πολύ σύντομα πιστεύουμε ότι θα χορηγηθούν και οι νέες τηλεφωνικές συσκευές στο χωριό.

Έργα στην Κύρου

Συνεχίστηκαν το καλοκαίρι στο χωριό τα έργα για την διάνοιξη και την κατασκευή αποχετευτικών έργων του δρόμου στην Κύρου. Το κονδύλι για την κατασκευή χορηγήθηκε στην Κοινότητα από τα αρμόδια Ταμεία της Νομαρχίας.

Διάνοιξη της «Στενής»

Πληροφορούμαστε ότι η ΜΟΜΑ ξεκίνησε φέτος το καλοκαίρι το έργο της διάνοιξης του δρόμου στην περιοχή «Στενή» από Καστέλλια.

Αξιέπαινες πρωτοβουλίες

α) Καθαρισμός Κεφαλόβρυσου

Και φέτος το καλοκαίρι, όπως και άλλες χρονιές με πρωτοβουλία των νέων του χωριού και με επικεφαλής τον πρόεδρο της Κοινότητας κ. Τάκη Βλάχο, έγινε καθαρισμός της δεξαμενής του Κεφαλόβρυσου από τα βότανα, τις τσουκνίδες, τα φύκια, και αρκετά σκουπίδια.

ΜΙΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ

Μόζουσα επιβλητικότητα στον χώρο αυτό, θεωρήσαμε αναγκαία την καλλιτεχνική επένδυση με πέτρα του αποκραυστικού εκείνου τσιμεντένιου τοίχου που τον περιέβαλλε, και ο οποίος προξενούσε στους ξένους επισκέπτες δυσμενή εις βάρος όλων μας σχόλια.

Παρότι οι επικριτές μας δεν προσέφεραν ούτε δραχμή για την κατασκευή των παραπάνω εξωραϊστικών έργων εμείς τους παρέχουμε το δικαίωμα, με αγαθή προαίρεση να ελέγχουν και να κριτικάρουν όλα τα έργα μας. Κι ας μην ξεχνούν ότι εκεί που υπάρχει δράση θα υπάρξουν οπωσδήποτε σχόλια και κριτική.

Ενέργεια απαραίτητη, αφού από τη δεξαμενή του Κεφαλόβρυσου υδροδοτείται όλο σχεδόν το χωριό.

β) Καθαρίστηκαν οι θρύσες του χωριού

Άξια επαίνου ήταν η πρωτοβουλία του συγχωριανού μας Ευθύμιου Παπαγεωργίου που φέτος το καλοκαίρι με δική του φροντίδα καθάρισε όλες τις κούπες στις θρύσες του χωριού. Τον συχαίρουμε θερμά γι' αυτή του την πρωτοβουλία.

γ) Πότισμα Πλατάνου

Ανάμεσα στους φίλους συγχωριανούς που με ιδιαίτερο ζήλο πότιζαν φέτος το καλοκαίρι το διψασμένο πλατάνι της πλατείας ξεχώρισε ο μικρός Ανδρέας Τσούτσουρας (έγγονος Κατσανιώτη) που με ξεχωριστή φροντίδα πότιζε τον πλάτανο και τα μικρά πλατανάκια της πλατείας, κουβαλώντας νερό με μια αρκετά βαρειά για την ηλικία του καραβάνα. Μπράβο Αντρέα! Ευχόμαστε το παράδειγμά σου να το μιμηθούν και κάποιои μεγαλύτεροι στην ηλικία!

δ) Καθαρισμός Πλατείας

Για τον Αντρέα Τσούτσουρα πάλι οι έπαινοι, που μαζί με το φίλο του, Χρήστο Σερέτη (έγγονο της Πηνειώς Κουφού) άφησαν μια μέρα τα παιχνίδια τους και μάζεψαν όλα τα χαρτιά, μπουκαλίες και μεταλλικά κουτιά που ασχίζιζαν την πλατεία του χωριού. Ποιός είπε ότι τα παιδιά δεν αγαπούν και δεν νοιάζονται για το χωριό;

Το Πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής

Στο γραφικό ξωκκλήσι της Αγίας Παρασκευής, Σάββατο πρωί, 26 Ιούλη, συγκεντρώθηκαν και φέτος οι πανηγυριώτες για την παρακολούθηση της Θείας Λειτουργίας. Η προσέλευση όμως μικρή, μας έκανε να ανατρέψουμε με νοσταλγία σε άλλες παλιότερες εποχές, όταν το γραφικό μονοπάτι προς την Αγία Παρασκευή γέμιζε από κόσμο και χαρούμενες φωνές! Το παλιό πανηγύρι έχει χάσει σίγουρα, για τον περισσότερο κόσμο, την παλιά του σημασία και το ξε

Προσκυνητές συγκεντρωμένοι έξω από το ξωκκλήσι της Αγίας Παρασκευής τη μέρα της γιορτής της Αγίας

χωριστό χρώμα που είχε άλλοτε. Οι χωριανοί που έρχονται στο χωριό για να περάσουν την άδειά τους, προτιμούν τις μέρες του Δεκαπενταύγουστου. Κι απομένουν οι ηλικιωμένοι και τα παιδιά που εξακολουθούν να κρατάνε το έθιμο, που θέλει αυτή την μέρα όλο το χωριό να πηγαίνει στην Αγία Παρασκευή. Για τους νέους αυτή η μετάβαση είναι ευχάριστη και εύκολη, για τους μεγάλους, σίγουρα, δοκιμασία! Και το γραφικό μονοπάτι που οδηγεί στο απόμακρο ξωκκλήσι, εγκατελειμμένο και απάτητο γέμισε δάτα, χαλίκια και πέτρες, δυσκόλεψε την πεζοπορία. Ελάχιστοι λοιπόν οι ηλικιωμένοι που κατάφεραν και φέτος να κρατήσουν το έθιμο.

Για το πρόβλημα αυτό ενδιαφέρθηκε ο ιερέας της Κοινότητας, παπα-Τάκης Χασιακός και πρότεινε σε λύση να διανοιχτεί ο δρόμος από «Μαύρο Κάμπο» προς την Αγία Παρασκευή, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα τη δυνατότητα για την συντήρηση της μικρής εκκλησίας με τη μεταφορά των απαραίτητων υλικών.

Όπως όμως πληροφορούμαστε, χωριανοί που έχουν χωράφια στην περιοχή δεν δέχονται να παραχωρήσουν κάποια ελάχιστα μέτρα, έστω και αν παραμένουν ακαλλιέργητα και άχρηστα. Πιστεύουμε ότι θα δείξουν κάποιο ενδιαφέρον και κάποια καλή θέληση για να γίνει δυνατή η διάνοιξη του απαραίτητου αυτού δρόμου.

Το πανηγύρι συνεχίστηκε το βράδυ, στο μαγαζί του Τάκη του Βλάχου. Μαζεύτηκε ο κόσμος, άρχισαν τα όργανα, άναψε το κέφι, πιάστηκαν οι χοροί. Το γλέντι κράτησε μέχρι τις πρωινές ώρες και τις τρεις μέρες του πανηγυριού. Όπως και νάναι όμως, ελάχιστα πράγματα ήταν εκείνα που θύμιζαν το παλιό καλό πανηγύρι!

Προχωρεί η κατασκευή του δρόμου για το 51

Απ' ό,τι διαπιστώσαμε πρόσφατα, τα έργα για την ολοκλήρωση της κατασκευής του δρόμου για το 51 συνεχίστηκαν και προχώρησαν αρκετά. Συγκεκριμένα, πριν από ένα μήνα περίπου έγινε η ασφαλτόστρωση σ' ένα τμήμα του δρόμου, μήκους 3, χιλιομέτρων. Η ασφαλτόστρωση ξεκίνησε από το μεγάλο δράχο που βρίσκεται πάνω από το Χάνι Ζαγκανά και έφτασε μέχρι το δεύτερο νταμάρι που συναντάμε πηγαίνοντας για 51. Απομένουν ακόμη άλλα 6 χλμ. από τη θέση αυτή δηλαδή μέχρι το 51. Σ' αυτό το τμήμα δεν έχει γίνει ακόμα ούτε διάνοιξη του δρόμου και απ' ό,τι μαθαίνουμε εξαντλήθηκαν τα κονδύλια που είχαν διατεθεί μέχρι τώρα. Με δικαιολογημένη ανησυχία διατυπώνουμε το ερώτημα: Το έργο αυτό θα ολοκληρωθεί τελικά και πότε επιτέλους; Ήδη έκλεισε κι ο τέταρτος χρόνος από την έναρξη της κατασκευής του δρόμου (καλοκαίρι 1982) κι ακόμη δεν προβλέπεται πότε θα τελειώσει. Ταυτόχρονα, ο ασφαλτοτάπητας που ήδη έχει στρωθεί από διασταύρωση Ζαγκανά μέχρι το χωριό, επειδή δεν ρίχτηκαν και τα υπόλοιπα προβλεπόμενα στρώματα, έχει ήδη καταστραφεί σε αρκετά σημεία, ενώ στη θέση «Μηλιά», έγινε μεγάλη καθίζηση του οδοστρώματος με αποτέλεσμα η οδήγηση να καθίσταται επικίνδυνη και δύσκολη. Καλό θα είναι οι αρμόδιοι να ενδιαφερθούν.

Εκδρομή Κουκουβιστιανών στο Χάνι Ζαγκανά

Στιγμιότυπο από την εκδρομή και το γλέντι που έγινε στο Ζαγκανά από αρκετούς συγχωριανούς μας το καλοκαίρι.

Αρκετές οικογένειες χωριανών μας, κάποια Κυριακή του καλοκαιριού πραγματοποίησαν ομαδική εκδρομή στο Χάνι Ζαγκανά. Οι νεώτεροι σε ηλικία ξεκίνησαν με τα πόδια, οι ηλικιωμένοι με τα αυτοκίνητα. Στο Χάνι Ζαγκανά η κυρά-Γιαννίτσα και ο κυρ-Βασίλης ειδοποιημένοι είχαν κάνει τις σχετικές προετοιμασίες, και σε λίγο οι πάγκοι και τα τραπέζια, είχαν γεμίσει ασφυκτικά και το φαγοπότι άρχισε. Πίτες κάθε λογής, σαλάτες, χωριάτικο ψωμί, κάθε λογής μεζέδες και άφθονο χωριάτικο κρασί. Τσουγκρίσματα και ευχές μεταξύ των χωριανών και σε λίγο τραγούδια και χοροί ακολούθησαν το φαγητό. Το κέφι και το ξεφάντωμα συνεχίστηκε με μεγαλύτερη ένταση, όταν ο Νίκος Σεφερλής, γνωστός σε όλους για το ξεχωριστό του κέφι και τα ασπεία του, με τις ανεπανάληπτες και ευρηματικές του μεταμφιέσεις προκάλεσε ένα ξεκαρδιστικό γέλιο σε όλους τους παραβρισκομένους. Σίγουρα την εκδρομή αυτή θα τη θυμούνται όλοι με χαρά.

Καταστροφές απ' τα αγριογούρουνα

Και φέτος τα αγριογούρουνα δεν μας ξέχασαν! Για άλλη μια φορά η εμφάνισή τους υπήρξε καταστρεπτική για τα χωράφια και τα κήπια των λιγοστών καλλιεργητών που απομένουν στο χωριό. Σαν να μην έφτανε στους άτυχους αυτούς καλλιεργητές το ατύχημα του Τσέρνομπιλ που ήρθε να αναστατώσει τη ζωή τους, ήρθαν και τα αγριογούρουνα να ολοκληρώσουν τη ζημιά. Ξερίζωσαν φασολιές, ξέχωσαν τις πατάτες και έρριξαν σε απόγνωση τους ανθρώπους αυτούς που για μια ακόμη χρονιά είδαν οι κόπτοι και οι θυσιές τους να πηγαίνουν στράφι. Και η απόγνωση αυτή γίνεται οργή αν σκεφτεί κανείς ότι δυστυχώς μέχρι σήμερα, παρ' όλα τα διαδήματα και τις σχετικές ενέργειες Κοινότητας, Εκκλησίας, Συνδέσμου, προς τους αρμοδίους, δεν δόθηκε καμία λύση στο πρόβλημα. Φαίνεται ότι η τύχη των μικρών αυτών καλλιεργητών αφήνει αδιάφορους τους αρμόδιους, ενώ αντίθετα τους «συγκινούν» οι διαμαρτυρίες και οι παροτρύνσεις του Κυνηγετικού Συλόγου, που ξεσήκωσαν τον κόσμο όταν κάποια χρονιά δόθηκε άδεια για κυνήγι των γου-

ρουινιών. Είναι «έγκλημα» βλέπετε να στερείς από κάποιον τη διασκέδαση και το κέφι του, όταν εσύ αγωνίζεσαι να επιδιώξεις και να κρατηθείς στον τόπο σου, περιμένοντας να ζήσεις απ' τις μικρές αυτές καλλιέργειες! Και σίγουρα είναι θρασείς και προκλητικοί αυτοί οι κύριοι του Κυνηγετικού Συλλόγου, όταν, ούτε λίγο - ούτε πολύ, προτείνουν να εγκαταλειφθούν στην τύχη τους τα χωράφια ή να φύγουν οι κάτοικοι απ' το χωριό! Εμείς όμως περιμένουμε το ενδιαφέρον και τη λύση στο πρόβλημα απ' τη μεριά της πολιτείας. Για να δούμε!

Δύο οι Συνδυασμοί στο χωριό!

Μόλις πριν λίγες μέρες πληροφορηθήκαμε ότι στις φετινές κοινοτικές εκλογές θα συμμετάσχουν δύο συνδυασμοί. Δημοσιεύουμε παρακάτω τα ονόματα των υποψηφίων προέδρων και κοινοτικών συμβούλων:

Ο ένας συνδυασμός που συμμετέχει είναι η «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ» με επικεφαλής του τον Πολύκαρπο Γεωργίου. Οι υποψήφιοι σύμβουλοι του συνδυασμού είναι:

1. Γιώργος Αποστολόπουλος Ιωάννη.
2. Νίκος Αυγερινός του Χαραλάμπους
3. Γιώργος Κυριαζής Κωνσταντίνου
4. Κώστας Δανιήλ (Μαρίτσας)
5. Ζήσης Αχλαδάς του Λάμπρου
6. Αλέκος Ματθαίου του Ευαγγέλου
7. Θανάσης Ράπτης του Ανδρέα

Ο άλλος συνδυασμός με το όνομα: «ΠΡΟΟΔΟΣ - ΕΡΓΑ» έχει επικεφαλής του τον Παναγιώτη Βλάχο του Ευαγγέλου, και υποψήφιοι σύμβουλοι είναι:

1. Ιωάννης Χαμηλός
2. Τάσος Αυγερινός
3. Αθανάσιος Κυριάκης
4. Σπύρος Τούμπας
5. Κώστας Τούμπας
6. Νίκος Μώρρης
7. Γιώργος Μαλιβίτσας

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Το τεράστιο εκείνο γερασμένο δένδρο της Παναγίας είναι συνδεδεμένο με την ιστορία του χωριού μας. Το δένδρο για την εκκλησία της Μεγαλόχαρης είναι διακοσμητικό στοιχείο και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της.

Στον ίσκιο της χιλιοχρονίτικης αυτής βελανιδιάς κάθονταν οι πρόγονοί μας από τον καιρό ακόμα που έκτισαν το χωριό και τον ως άνω ιερό ναό. Τα βιώματα των πρώτων εκείνων ενοίκων πέρασαν από γενιά σε γενιά κι έφτασαν ως τους σημερινούς απογόνους τους και τα οποία ριζοβόλησαν στα κατάβatha της ψυχής τους.

Το δένδρο αυτό θρίσκει πάνω από χίλια χρόνια εκεί στο σύρραχο της Ρούγας, στολίζει αλλά και συμβολίζει ακόμα τον ιερό χώρο της Παναγίας. Νομίζω πως δεν το αγαπάνε μόνο οι κάτοικοι της ρούγας αλλά κι όλοι εξ ίσου οι χωριανοί μας. Άλλωστε είναι ιδιοκτησίας της Παναγίας και απαιτείται ανάλογος σεβασμός. Το κόψιμό του θα αποτελέσει ιερόσυλη, όσο και βέβηλη πράξη, ισοδύναμη με έγκλημα. Το αιωνό-

βιο αυτό δένδρο της Θεοτόκου, για πολλά χρόνια χρησιμοποιήθηκε ως καμπαναριό. Σ' αυτό ήταν κρεμασμένη η καμπάνα όταν λειτουργήσει η Παναγία λόγω της καταστροφής του Αη-Γιώργη. Κι άλλο ένα ιστορικό γεγονός συνέβη στον ίσκιο του πολυσυζητημένου τελευταίου ιερού αυτού δένδρου. Κάτω απ' αυτόν στάθηκε να ξανασάνει ο Άρης Βελουχιώτης προτού μπει στην εκκλησία, όταν κατέβηκε απ' το βουνό με την ομάδα του στις 15 Αυγούστου 1942, με σκοπό να ορκίσει τον Καραλίβανο και το Θεοχάρη. Κι ύστερα ο θρυλικός πρωτοκαπετάνιος μίλησε από τον πάραπλεύρως πλάτανο στο συγκεντρωμένο πλήθος που είχε κατακλύσει το Ζαχαρέικο αλώνι και το οποίο πλήθος κατενθουσιασμένο από την εμφάνιση των πρώτων ανταρτών έβαλε από χαρά χειροκροτούσε.

Αφού το σπίτι του Αλ. Πλατανιά διατρέχει κίνδυνο από την υγρασία που δημιουργείται στα θεμέλια του από το νερό που ρέει διαρκώς στο αυλάκι και το οποίο διέρχεται στις ρίζες του παραπάνω δένδρου απέχοντας λίγα μέτρα από το τοίχιο του, πρέπει οπωσδήποτε να προστατευθεί.

Ο πρόεδρος της κοινότητας έχει υποχρέωση να λάβει ορισμένα μέτρα ώστε να διασωθεί από την υγρασία η κατοικία του συγχωριανού μας βιοπαλαιστή. Όχι φυσικά να κόψει το αιωνόβιο ιερό αυτό δένδρο που αποτελεί το μήλο της έριδος. Αυτό είναι η πιο εύκολη λύση. Το κόψιμο έρχεται σε αντίθεση με το λαϊκό αίσημα και τις χριστιανικές αρχές των πιστών. Να λυθεί το παραπάνω πρόβλημα με τεχνικά μέσα. Να τοποθετηθούν σωλήνες μεγάλου μεγέθους και να διοχετεύεται το διερχόμενο νερό ασφαλέστατα ώστε να μην πλημμυρίζει το κατώι του Πλατανιά ο οποίος δικαιολογημένα αγανακτεί. Έτσι και το δέντρο θα γλυτώσει και το σπίτι θα διασωθεί.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Τα τελευταία χρόνια κάθε 15 Αυγούστου έχει καθιερωθεί να γίνεται χορευτική εκδήλωση στο χώρο της εκκλησίας της Παναγίας του βράδυ της εορτής. Η πρωτοβουλία για τη δημιουργία της εκδήλωσης ανήκει στο Σύλλογο Λαμιέων «Άγιος Γεώργιος» και ειδικότερα στον πρόεδρο τον κ. Ιω. Χαμηλό.

Ο Σύνδεσμος «Αγία Τριάς» συμπαρίσταται οικονομικά κατά το ήμισυ. Η γειτονιά είχε συνηθίσει την εκδήλωση, της είχε γίνει θίωμα και περίμενε με λαχτάρα τη μέρα αυτή κάθε χρόνο. Άλλωστε είναι και η μόνη πολιτιστική εκδήλωση της περιοχής, αφού όλες οι άλλες τοπικές εορτές — Αγία Τριάδα, Αγία Παρασκευή, Πάσχα κλπ. — γίνονται στο κέντρο του χωριού μακριά από τη γειτονιά τους και γι' αυτό το λόγο την βλέπουν τη μέρα αυτή αποκλειστικά δική τους.

Εφέτος τα πράγματα άλλαξαν. Ο Σύλλογος Λαμιέων «Άγιος Γεώργιος» έκανε πρόταση να γίνει η εκδήλωση στην πλατεία του χωριού και να προσκληθούν κάτοικοι των γύρω χωριών, καθώς επίσης ο κ. Νομάρχης, ο Δήμαρχος Αμφισσέων κλπ.

Την πρότασή του, με επιστολή, μας τη γνωστοποίησε ο πρόεδρος του κ. Χαμηλός αρκετές μέρες νωρίτερα. Συνεννοηθήκαμε να συναντηθούμε στο χωριό για να πάρουμε την τελική απόφαση.

Πράγματι έγινε η συνάντηση λίγες μέρες νωρίτερα

από την εκδήλωση, αφού ζητήθηκε και η γνώμη της Κοινότητας και της Εκκλησίας, συζητήθηκε το θέμα και καταλήξαμε, τουλάχιστον και φέτος, ο χορός να γίνει στην Παναγία, χωρίς την πρόσκληση ξένων λόγω στενότητας του χώρου.

Η απόφασή μας αυτή στηρίχτηκε στο ότι οι κάτοικοι της γειτονιάς, όπως παραπάνω αναφέραμε, περιμένανε πως και πως τη μέρα αυτή. Εν τω μεταξύ είχε κυκλοφορήσει η είδηση ότι υπάρχει σκέψη μεταφοράς της εορτής και οι αντιρρήσεις εκδηλώθηκαν εντονότερες. Μετά δύο ημέρες ο κ. Χαμηλός, αυτοβούλως, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Συνδέσμου μας και παρά τα συμφωνηθέντα, ξαφνικά κυκλοφόρησε και τοιχοκόλλησε αφίσες και στα γύρω χωριά αναγγέλλοντας την εορτή στην κεντρική πλατεία του χωριού.

Εμείς ευρεθέντες προ τετελεσμένου γεγονότος και για να μη δημιουργηθούν περαιτέρω προστριβές και ατελέσφορες συζητήσεις και διαπιστώνοντας την τόση επιμονή του κ. Χαμηλού, αποσυρθήκαμε και αφήσαμε τον κ. Χαμηλό να συνεχίσει μόνος. Ο κ. Χαμηλός είχε προτείνει ακόμη τη διοργάνωση λαχειοφόρου αγοράς —τα κέρδη της οποίας θα εμοιράζοντο οι δύο Σύλλογοι— και τη διντεοσκόπηση της εκδηλώσεως με σκοπό την προβολή της εν καιρώ από την ΕΡΤ. Και στις δύο αυτές προτάσεις ο Σύνδεσμός μας δεν συμφώνησε, στην μεν πρώτη για να μην υποχρεωθούν οι παρεδρισκόμενοι στην αγορά λαχείων, την δε δεύτερη έκρινε οικονομικώς ασύμφορη. Παρά ταύτα ο κ. Χαμηλός έφερε ιδιωτική τηλεκάμερα, τα έξοδα της οποίας δεν γνωρίζουμε ποιος πλήρωσε. Εμείς συμμετήχαμε μόνο στη δαπάνη των στερεοφωνικών εγκαταστάσεων κατά το ήμισυ.

Απορίας άξιο είναι πως ο κ. Χαμηλός άλλοτε διοργανωτής και υπέρμαχος της εορτής της Παναγίας, όπως αιφνιδίως φέτος άλλαξε γνώμη επιμένοντας στη μεταφορά της αλλού. Εμείς μέχρι τώρα δεν μπορέσαμε να εξηγήσουμε τους λόγους. Ίσως επικαλεσθεί στενότητα χώρου. Ναι, όμως η συμφωνία μας ήτο άλλη. Πάντως μετά 2-3 ημέρες που εκάλεσε τον κόσμο στην πλατεία δια κωδωνοκρουσίας για να δει τη διντεοσκάσετα εξέφρασε δημόσια παράπονα κατά του «Αδελφού Συλλόγου» «Αγία Τριάς» ότι δεν βοηθήθηκε στην εγκατάσταση του φωτισμού και ότι αυτός, μόνος, εργάζεται για το καλό του χωριού, μη προσδοκώντας τίποτα, ούτε και ψήφους!!! Μα πως να βοηθηθεί αφού άλλα λέμε και άλλα κάνει!..

Επανελλημένως έχουμε διαβεβαιώσει το Σύλλογο Λαμιέων ότι επιθυμούμε συνεργασία ειλικρινή και εποικοδομητική για το χωριό μας, εκείνοι όμως, εν προκειμένω ενήργησαν αντίθετα προς την κοινή μας απόφαση. Με γειά τους με χαρά τους! Εμείς θα συνεχίσουμε εργαζόμενοι για την προκοπή και αναβάθμιση του χωριού μας παρακάμπτοντας κάθε εμπόδιο όπως

και στο παρελθόν.

Η 25ετής ιστορία του Συνδέσμου μας και τα έργα που έχει κάνει στο χωριό μαρτυρούν τη συνοχή και την αγάπη των μελών μας.

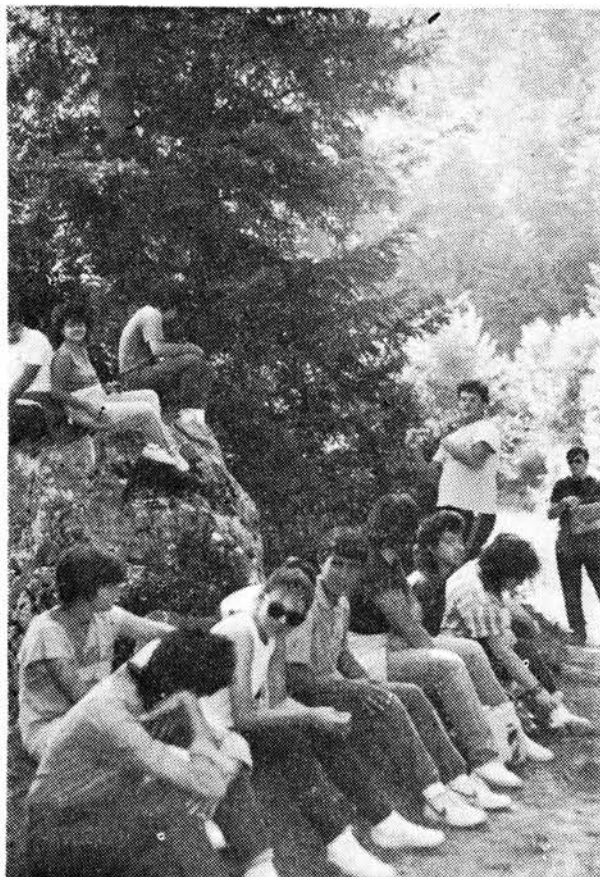

νεα
γενια

Ζωντανή η παρουσία των νέων στο χωριό

Και φέτος το καλοκαίρι η Κουκουβίστα ομόρφηνη από την ξεχωριστή και ιδιαίτερα ζωντανή παρουσία των νέων παιδιών της, που ήρθαν για να περάσουν τις διακοπές τους ή λίγες ξέγνοιαστες μέρες στον τόπο που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν οι ίδιοι ή οι γονείς και οι παπούδες τους. Νέοι και παιδιά κάθε ηλικίας πλημμύριζαν την πλατεία του χωριού κάθε απόγευμα δίνοντας έναν πιο έντονο και πιο ζωντανό ρυθμό στη ζωή του χωριού. Με λίγο βόλλευ, αρκετό ποδόσφαιρο, χαρούμενα τραγούδια, επίμονα και ζωηρά πειράγματα και ατέλειωτες συζητήσεις, καθημερινούς βραδινούς περιπάτους στο Κεφαλόδρυσο, στον «Μαύρο Καμπο» στην «Μηλιά».

Όλοι σχεδόν οι νέοι, άλλος για ένα μήνα, άλλος για δεκαπέντε μέρες, άλλος για κάποιο Σαββατοκύριακο δώσανε το «παράν» και στο φετεινό προσκλητήριο. Μαθητές και φοιτητές στην πλειοψηφία τους, αγό-

Σε κάποια στάση της εκδρομής, για το Χάνι Ζαγκανά

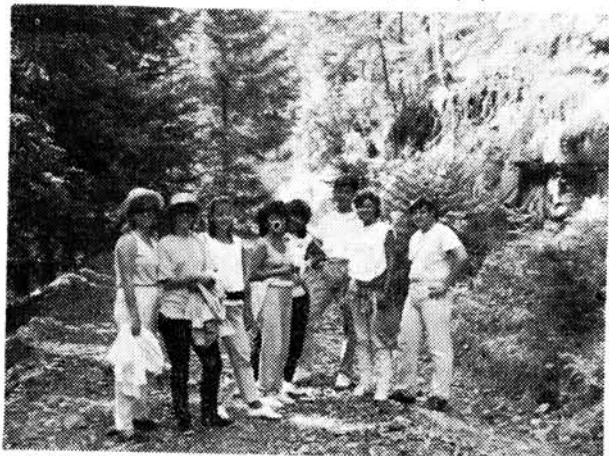
ρια και κοπέλλες, αλλά και αρκετά εργαζόμενα παιδιά με την άδειά τους ήρθαν με αρκετή νοσταλγία και έκδηλη χαρά να συναντήσουν συγγενείς, φίλους, γονείς, να περάσουν κάποιες ξέγνοιαστες μέρες, μακριά από τη μονοτονία της πόλης, τον εξαντλητικό ρυθμό, την αποξένωση, το νέφος, το άγχος. Η Κουκουβίστα με τις ατέλειωτες φυσικές της ομορφιές, τους δέχτηκε με ενθουσιασμό και ξεχωριστή χαρά και το καλοκαίρι πέρασε όμορφα, αφήνοντας πίσω του όμορφες αναμνήσεις, ξεχωριστές στιγμές. Ποιά παιδιά δεν θα θυμούνται τις εκδρομές στο Χάνι Ζαγκανά, στην Μπαμπαούτσα, στην Τράκα; Τις κεφάτες βραδιές στου Καραμπέτσου, το κέφι και το χορό στο πάρτυ του Γιάννη του Κολλέρη, το ξεφάντωμα κάποιες βραδιές στην Παύλιανη και στη Δρέμισσα, τους μακρινούς περιπάτους μέσα στις φεγγαρόλουστες βραδιές, τις ατέλειωτες συζητήσεις και τα τραγούδια στις κερκίδες του σχολείου μέχρι αργά το βράδυ;

Μα ας θυμίσουμε για λίγο και πάλι κάποιες απ' αυτές τις όμορφες στιγμές:

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΧΑΝΙ ΖΑΓΚΑΝΑ

Από τις πρώτες μέρες του καλοκαιριού οι νέοι με ξεχωριστό κέφι άρχισαν τις εκδρομές τους. Πρώτη εκδρομή για φέτος στο Χάνι Ζαγκανά. Το ραντεβού για την εκδρομή στην πλατεία του χωριού. Ο καιρός καταπληκτικός, τα παιδιά ανυπόμονα και δίνεται το σύνθημα. Κατηφορίζουμε προς την Μπαρμπέση, με αστεία, με τραγούδια και μαγνητόφωνο. Στο δρόμο έρχονται να προστεθούν στην παρέα και οι καθυστερημένοι, καθώς περνάμε απ' τα σπίτια τους. Μαζευόμαστε αρκετοί: Βούλα και Θύμιος Χαραλάμπους, Ρίτσα και Κατερίνα Κυριαζή, Ανδρέας Πράντζας, Κατερίνα (εγγονή Μαλιδίτση), Ελένη Παπαγεωργίου, Άρης και Έμη Δανιήλ, Γιώργος Μώρρης, Μίμης Καραντάσιος και κάποιοι φίλοι.

Βγαίνουμε στο «Στρογγυλό» περνάμε απ' τη «Βρύση του Παπά» και μπαίνουμε στο δάσος. Στις ρεματιές, η πυκνή σκιά απ' τα πλατάνια και τα έλατα, τα ρυάκια που κατηφορίζουν με τα γάργαρα νερά τους μας δημιουργούν μια ευχάριστη διάθεση και μια αφάνταστη ψυχική ευφροσύνη. Η μαγευτική γαλήνη του δάσους

Πηγαίνοντας για το Ζαγκανά. Διακρίνονται από αριστερά, μια φίλη, η Ευθυμία Δανιήλ, Κατερίνα Κυριαζή, Βούλα Χαραλάμπους, Ρίτσα Κυριαζή, Ανδρέας, Τριανταφύλλου, Ελένη Παπαγεωργίου, Μάκης Χαραλάμπους.

και η ομορφιά του φυσικού τοπίου μας αναγκάζουν να επιβραδύνουμε συνεχώς το βήμα, για να απολαύσουμε όσο μπορούμε τη φυσική ομορφιά. Κάνουμε μια σύντομη στάση στου «Στεφάνου το λειβάδι» σκύβουμε και πίνουμε με λαχτάρα κρύο νερό στην κούπα της δρύσης, που βρίσκεται δίπλα στο δρόμο, κοιτάζουμε αντίκρυ την Κάνιανη και το χωριό μας την Κουκουβίστα απλωμένο στις αντικρινές πλαγιές, κρυμμένα και σπαρμένα τα σπίτια του μέσα στις καρυδιές τις μηλιές και τα πλατάνια. Στ' αυτιά μας φτάνει το χτύπημα της καμπάνας του ρολογιού. Μετράμε τους κτύπους: Δέκα η ώρα! Κοιτάζουμε γύρω μας τα εγκαταλειμμένα πια χωράφια. Παλιότερα οι παπουδες κι οι γονείς μας καλλιεργούσαν όλες αυτές τις εκτάσεις εδώ γύρω. Η ανάγκη τους έσπρωχνε να εκμεταλλευτούν και την τελευταία σπιθαμή γης για να επιβιώσουν. Συνεχίζουμε το περπάτημα και ύστερα από μισή ώρα αντικρύζουμε με χαρά τα τεράστια πλατάνια του Ζαγκανά. Μας υποδέχεται χαμογελαστή όπως πάντα, η κυρα-Γιαννίτσα. Μας καλωσ্বরίζει, ρωτάει για τους δικούς μας, μαθαίνει τα νέα μας. Από κοντά και ο κυρ-Βασίλης. Καθόμαστε στους ξύλινους πάγκους, απολαμβάνουμε τη μαγευτική ησυχία του δάσους, την δροσιτική σκιά των πλατάνων, το παγωμένο και κρυσταλένιο νερό του Ζαγκανά. Σε λίγο θα στρωθεί το τραπέζι. Η κυρα-Γιαννίτσα αρχίζει κιόλας τις ετοιμασίες. Στρώνει το τραπέζι, η όρεξη περισσεύει και σε λίγο η χαρούμενη παρέα μας απολαμβάνει τη λιτή και γευστική χωριάτικη κουζίνα. Ζυμωτό ψωμί, αυγά τηγανητά, σαλάτα, φέτα. Πιο αργά έρχονται απ' το χωριό κι άλλα παιδιά που μόλις τέλειωσαν τις δουλειές τους, ο Γιάννης και η Γιώτα Αποστολόπουλου, ο Κώστας ο Μαντάς, ο Τάκης Κουμπούρης. Η παρέα με περισσότερο κέφι απολαμβάνει τις όμορφες αυτές, ξέγνοιαστες στιγμές και το απόγευμα παίρνει το δρόμο της επιστροφής.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΜΠΑΜΠΑΟΥΤΣΑ

Γύρω στο Δεκαπενταύγουστο όταν το χωριό είχε γεμίσει από νέα παιδιά, άλλη μια εκδρομή πραγματοποιήθηκε με μεγαλύτερο κέφι και περισσότερες αυτή τη φορά συμμετοχές. Από το πρωί οι νέοι μαζεύονται στην πλατεία, με τις απαραίτητες προμήθειες. Στην εκδρομή αυτή ήρθαν οι: Γιάννης Κολλέρης του Τάκη, Γιάννης και Γιώργος Κολλέρης του Νίκου, Άρης Μανιήλ, Έμη Δανιήλ, Θανάσης Χασιακός, Έφη Χασιακού, Θανάσης Σεφερλής, Νότα Σεφερλή, Θύμιος Χαραλάμπους, Βούλα Χαραλάμπους, Γιώργος Καλογήρου, Γιάννης Καλογήρου, Γεωργία Πασσαλή, Κατερίνα Κυριαζή, Ρίτσα Κυριαζή, Κατερίνα Σταθοπούλου.

Η παρέα μας ανηφόρησε για το «Σταυρό», έπιασε το δασικό δρόμο, πέρασε τα «Μνήματα» και μετά από λίγο έφτασε στον προορισμό της, την «Μπαμπαούτσα».

Δίπλα στη δροσερή πηγή καθήσαμε όλοι, ανοίχτηκαν τα φαγιά και σε λίγο, η περιοχή γέμισε χαρούμενες φωνές και τραγούδια από το ξεφάντωμα που συνεχίστηκε μέχρι αργά το απόγευμα.

● Ακόμη μια εκδρομή πραγματοποιήθηκε τις τελευταίες μέρες του καλοκαιριού και πάλι στο Ζαγκανά. Μεγάλη κι αυτή τη φορά η συμμετοχή, μεγάλο το

κέφι. Στην εκδρομή αυτή πήραν μέρος οι: Θέμης Πασσαλής, Θύμιος Χαραλάμπους, Βούλα Χαραλάμπους, Γιώργος Βαρελάς, Κατερίνα Κυριαζή, Ρίτσα Κυριαζή, Θανάσης Σεφερλής, Γιώργος Θεοχάρης, Ελένη Θεοχάρη, Κώστας Λευκαδίτης, Δέσποινα Λευκαδίτη, Μπάμπης Κωστούρης, Γιώργος Κωστούρος, Κούλα Κωστούρου, Ελένη Μαλιθίση, Κλεάνθη, Βάσω, Γιώργος Χαμηλός κ.ά.

Οι νέοι έχουν δικαίωμα και στη διασκέδαση!

Ποιός είναι εκείνος που δεν χαίρεται όταν βλέπει το χωριό μας να σμορφαίνει από την δροσερή και ζωντανή παρουσία των νέων παιδιών που έρχονται πάντα με λαχτάρα για να περάσουν τις διακοπές τους; Αντιθέτως, όλους μας συγκινεί και μας ευχαριστεί η ζωντανή παρουσία τους και δεν είναι λίγοι εκείνοι που με νοσταλγία ξαναθυμούνται τις παλιές δικές τους μέρες, όταν σαν νέοι απολάμβαναν παρόμοιες όμορφες στιγμές στο χωριό.

Έχουμε όμως συνηθίσει να παρακολουθούμε, να κριτικάρουμε και να ελέγχουμε κάθε δραστηριότητα ή ενέργεια των νέων παιδιών, πολλές φορές με αυστηρότητα και με έναν απόλυτο τρόπο, που, αν όχι τίποτα άλλο, δείχνει τουλάχιστον απ' την πλευρά μας έλλειψη εμπιστοσύνης και κατανόησης.

Κι είναι αλήθεια, όπως ίσως θα παρατηρήσει κάποιος, ότι αντιθέτως, με μεγάλη μας χαρά, είμαστε πρόθυμοι να επαινέσουμε και να επιδοκιμάσουμε κάποιες όμορφες πρωτοβουλίες που παίρνουν τα νέα παιδιά. Για παράδειγμα, οι εμφανίσεις της χορευτικής ομάδας στο χορό του Συνδέσμου μας και το Πάσχα στο χωριό, η θεατρική παράσταση πριν από μερικά χρόνια, που ανεβάστηκε από τους ίδιους τους

νέους, η διοργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων, η προσφορά εθελοντικής εργασίας όπου τους ζητήθηκε, η συμμετοχή τους στη ζωή και τις δραστηριότητες του Συνδέσμου μας και η ενίσχυσή του —οικονομική ή ηθική— με κάθε τρόπο. Μην ξεχνάμε ακόμα, ότι πολλά απ' αυτά τα παιδιά —εργαζόμενοι, μαθητές, φοιτητές ή και στρατιώτες— έρχονται τις λίγες μέρες της άδειάς τους ή των διακοπών τους στο αγαπημένο τους χωριό, με την ελπίδα να περάσουν όσο το δυνατόν πιο ξέγνοιαστα και πιο χαρούμενα.

Δυστυχώς όμως, έξω από τις φυσικές ομορφιές που τους προσφέρει το αγαπημένο τους χωριό και τις όμορφες προσπάθειες που οι ίδιοι καταβάλλουν για να περάσουν ευχάριστα τις διακοπές τους, ελάχιστες είναι οι δυνατότητες που τους παρέχει η ζωή στο χωριό. Σαν νέοι άνθρωποι έχουν την ανάγκη να καθήσουν σε κάποιο μαγαζί με την παρέα τους, να πιούν ένα κρασί, να φάνε ένα μεζέ, να παίξουν ένα τάβλι ή ν' ακούσουν λίγη μουσική και να χορέψουν. Όμως, στο χωριό μας τέτοια δυνατότητα δεν υπάρχει! Είναι γνωστή σε όλους η έλλειψη εξυπηρέτησης από κάποιους μαγαζάτορες και η διάθεσή τους να εκμεταλλευθούν τα παιδιά ή να τα προσβάλλουν με την απαράδεκτη συμπεριφορά τους. Μοναδική βέβαια εξαίρεση ο μπαρμπα-Κώστας ο Καραμπέτσος, που πάντα με το χαμόγελο στα χείλη και τα αστεία του εξυπηρετεί, όσο του επιτρέπουν τα χρόνια του, τα «απαιτητικά» παιδιά!

Ένα άλλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι νέοι είναι η ανάγκη τους για άθληση. Δεν υπάρχει ένας κατάλληλος χώρος στο χωριό και αναγκάζονται να καταφεύγουν στη χρήση της πλατείας γι' αυτό το σκοπό. Πότε λοιπόν με λίγο ποδόσφαιρο, πότε με λίγο βόλλεϋ, προσπαθούν να περάσουν ευχάριστα τον ελεύθερο χρόνο τους. Και όμως, τα παράπονα - παράπονα! Πότε γιατί έσπαγε κάποιο τζάμι, πότε γιατί η μπάλα

Ένα ακόμη όμορφο στιγμιότυπο από την εκδρομή των νέων παιδιών στην Μπαμπαούτσα.

χτυπούσε κάποιον περαστικό ή ενοχλούσε τους θαμώνες του καφενείου.

Μην έχοντας άλλο χώρο για να συγκεντρωθούν οι νέοι κατέφευγαν στις κερκίδες του σχολείου κάθε βράδυ ακούγοντας μουσική, συζητώντας, ανταλλάσσοντας αστεία και πειράγματα. Κι αυτή τους η δραστηριότητα όμως ενόχλησε κάποιους γείτονες, και ο ίδιος ο πρόεδρος της κοινότητάς τους απείλησε πως θα καλέσει την αστυνομία, λες και ήταν ξένοι ή αλήτες, και όχι δικά μας παιδιά!

Ακόμα κι αυτό το Πνευματικό Κέντρο έχει πλέον κριθεί ακατάλληλο για τους νέους, γιατί, λέει, πρέπει να διαφυλαχθεί το υψηλό «πνευματικό» του κύρος! Λες και αποτελεί ιεροσουλία ή έγκλημα να συγκεντρώνονται εκεί οι νέοι, να παίζουν κάποιο επιτραπέζιο παιχνίδι, να ακούνε μουσική ή να παίζουν οι ίδιοι με κάποια κιθάρα ή μπουζούκι, να βλέπουν λίγη τηλεόραση, να συζητάνε, να αστεϊούνται, να τραγουδάνε! Κι όμως υπάρχουν άνθρωποι που ενοχλούνται, που σκανδαλίζονται και αναζητούν ευκαιρίες για να προσβάλλουν τους νέους και να χαρακτηρίσουν το χώρο σαν... «ανήθικο» στέκι!!! Αξίζει τον κόπο να θυμήσουμε εδώ, πως κάποτε υπήρχε κάποιο στερεοφωνικό συγκρότημα που κάποιοι «εξάριτοι» κύριοι —φοβάμαι συγχωριανοί μας— το έκλεψαν, στερώντας από τους νέους μια απαραίτητη διασκέδαση. Υπάρχει μια τηλεόραση που ατυχώς είναι χαλασμένη. Βέβαια υπάρχουν αρκετά βιβλία που τα παιδιά με χαρά δανείζονται και διαβάζουν.

Αναγκαστικά λοιπόν τα παιδιά προσπαθούν με κάθε τρόπο να βρουν κάποιο μέσο ψυχαγωγίας και διασκέδασης. Συνωστίζονται σε κάποιο αυτοκίνητο για να μεταφερθούν σε κάποια πιο «φιλόξενα» γειτονικά χωριά, όπως η Παυλιάνη ή η Δρέμισα, για να απολαύσουν κάποια στοιχειώδη περιποίηση και κάποια πιο ζεστή ατμόσφαιρα στα οργανωμένα μαγαζιά που διαθέτουν.

Διοργανώνουν τακτικά εκδρομές με την παρέα τους στην προσπάθειά τους να απολαύσουν λίγες όμορφες στιγμές. Κάνουν πάρτυ και χορούς σε κάποια φιλικά σπίτια, προκειμένου να διασκεδάσουν σαν νέοι που είναι. Ετοιμάζουν μια σειρά πολιτιστικών εκδηλώσεων για τον καινούργιο χρόνο, όπως θα διαβάσετε σε άλλη στήλη, όπως λειτουργία χορευτικού τμήματος, παιδικού χορευτικού, θεατρικής ομάδας, μουσικής ομάδας. Κι όλα αυτά με δική τους πρωτοβουλία. Ο Σύνδεσμος στέκεται θερμά στο πλευρό τους, τους ενισχύει με κάθε μέσον. Διαθέτει τα γραφεία του στην Αθήνα, σαν χώρο συναντήσεων και δοκιμών για τη χορευτική και τη θεατρική ομάδα, κάνει ενέργειες για την αγορά ή κατασκευή παραδοσιακών στολών. Θα πρέπει όμως και κάποιοι άλλοι να ενδιαφερθούν! Πρώτα - πρώτα, οι ίδιοι οι νέοι να καταλάβουν ότι με την ίδια τους τη συμμετοχή και δημιουργική πρωτοβουλία στις πιο πάνω εκδηλώσεις δίνουν μια διέξοδο σ' αυτές τους τις ανάγκες.

Περιμένουμε όμως κι απ' την καινούργια κοινοτική αρχή, να βοηθήσει τους νέους. Να βρει κάποιο χώρο για να δημιουργηθεί με τη βοήθεια και του Συνδέσμου ένα αθλητικό κέντρο (γήπεδο βόλλεϋ, μπάσκετ, κλπ.), να ανοιχθεί με μια μπουλντόζα το γήπεδο στο «Σταυρό», να γίνουν κάποιες αυστηρές συστάσεις στους ό-

ποιους ασυνείδητους μαγαζάτορες για την έλλειψη εξυπηρέτησης ή επιτέλους να ενθαρρυνθεί κάποιος επιχειρηματίας να ανοίξει κάποιο καλό μαγαζί στο χωριό.

Ακόμα, ως προθυμοποιηθούν κάποιοι επικριτές της νεολαίας να της υποδείξουν κάποιες σωστές κατευθύνσεις, δωρίζοντας βιβλία στο Πνευματικό Κέντρο, επιτραπέζια παιχνίδια, κάνοντας προσφορές για την αγορά των παραδοσιακών στολών. Υπάρχουν σίγουρα πολλοί τρόποι να δείξει κάποιος το ενδιαφέρον του για τους νέους αντί να τους κατακρίνει!

Γ. Κ.

Αγώνας Λαϊκού Ανώμαλου Δρόμου

Για άλλη μια χρονιά, έγινε και πάλι ο καθιερωμένος πια στο χωριό μας λαϊκός ανώματος δρόμος, που διοργανώθηκε φέτος από τα νέα παιδιά και το Σύνδεσμο μας. Στις 16 Αυγούστου, το απόγευμα του Σαβάτου, συγκεντρώθηκαν όλοι οι δρομείς που είχαν δηλώσει συμμετοχή, γύρω στα 50 άτομα, πήραν οδηγίες σχετικά με τον αγώνα, φωτογραφήθηκαν και ξεκίνησαν για να πάρουν τις θέσεις τους στο σημείο της εκκίνησης, που είχε οριστεί το Κεφαλόδρυσο. Ένας μεγάλος αριθμός χωριανών —γονείς, συγγενείς και φίλοι των παιδιών που έπαιρναν μέρος στον αγώνα καθώς και αρκετοί χωριανοί— είχε κατακλύσει τον χώρο της πλατείας που είχε οριστεί σαν σημείο τερματισμού.

Μια ομάδα των νεαρών αθλητών λίγο πριν την εκκίνηση

Πρώτα δόθηκε το σύνθημα της εκκίνησης για τους νέους ηλικίας 14 χρόνων και άνω. Εδώ τερμάτισαν κατά σειρά μετά από έντονο συναγωνισμό οι:

- 1ος Λευκαδίτης Κώστας
- 2ος Μανζιός Γιώργος
- 3ος Γιάννης Πάντος.

Ο τερματισμός έγινε κάτω από τα ζωντά χειροκροτήματα και τα συγχαρητήρια των φίλων συγχωριανών που είχαν συγκεντρωθεί στην πλατεία. Τα χειροκροτήματα ήταν ιδιαίτερα θερμά για τον Γιάννη τον Πάντο που παρόλο που είχε υποβληθεί πρόσφατα σε εγχείριση, επέμενε να λάβει μέρος και μάλιστα κατάρχε να διακριθεί.

Στην κατηγορία των κοριτσιών, που διαγωνίσθηκε στη συνέχεια, πρώτη τερμάτισε η Χαραλαμποπούλου Ελπίδα (εγγονή Λάμπρου Κωστούρου), δεύτερη η Κα-

ρανίκα Ορσαλία, και τρίτη η Δανιήλ Παναγιώτα.

Στην κατηγορία των νέων ηλικίας από 9 μέχρι και 13 χρόνων, πρώτος τερμάτισε ο Γιάννης Χαμηλός του Δημητρίου, δεύτερος ο Αναργύρου Στέφανος και τρίτος ο Τσιρώνης Δημήτριος.

Τέλος στην κατηγορία των παιδιών (μέχρι και 8 χρόνων), πρώτος τερμάτισε ο Χαραλαμπίδης Μιχαήλ, δεύτερος ο Τσατσαρώνης Σπύρος, τρίτος ο Παπαδόπουλος Άκης.

Μετά από τον τερματισμό όλων των αθλητών, έγινε από την επιτροπή η ανακήρυξη των νικητών και στη συνέχεια η απονομή των επάθλων στους νικητές. Στους νικητές της κατηγορίας των νέων 14 χρόνων και άνω, την απονομή των μεταλλίων έκανε ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. Τάκης Βλάχος. Στην κατηγορία κοριτσιών, ο πρόεδρος του Συλλόγου Λαμίας κ. Γιάννης Χαμηλός. Στην κατηγορία των νέων ηλικίας 9-13 χρόνων, ο αντιπρόεδρος του Συνδέσμου μας κ. Στάθης Ράπτης, και στην κατηγορία των παιδιών ο γραμματέας της Κοινότητας Κωνσταντίνος Καραντάσιος. Τέλος μετάλλιο απονεμήθηκε και στον νεώτερο σε ηλικία αθλητή, τον Κουμούση Βασίλη (5 χρόνων) από τον ταμία του Συνδέσμου μας κ. Γιάννη Κωστόπουλο. Ακόμα μοιράστηκαν σε όλους ανεξαιρέτως τους αθλητές που συμμετείχαν στον αγώνα αναμνηστικά διπλώματα. Ας σημειωθεί ότι τα μετάλλια και τα διπλώματα αθλοθέτησε ο Σύνδεσμός μας.

Η σημασία της όμορφης αυτής εκδήλωσης, που έχει πλέον καθιερωθεί, είναι να φέρει πιο κοντά, ιδιαίτερα τους νέους, στον αθλητισμό και να εμψυχήσει στην ψυχή όλων μας την αγάπη για τα ιδεώδη του αθλητισμού, την ευγενή άμιλλα και την Ειρήνη.

Για το βόλλεϋ: Μια ακόμα πρωτοβουλία

Προκειμένου να περάσουν κάποιες ώρες ευχάριστα και ωφέλιμα μερικοί νέοι πήραν την πρωτοβουλία να φτιάξουν στην πλατεία ένα μικρό γήπεδο βόλλεϋ. Μέτρησαν λοιπόν τις διαστάσεις, χάραξαν τις γραμμές, άνοιξαν τρύπες για τους στύλους, έστησαν το φιλέ του βόλλεϋ, αγόρασαν μπάλλα και ρίχτηκαν στο παιχνίδι. Κάθε απόγευμα χαίρουν να βλέπεις τους νέους, χωρισμένους σε ομάδες να επιδίδονται στο άθλημα με ιδιαίτερο ζήλο και ενθουσιασμό. Χρειάζόταν να σκοτεινιάσει για να αναγκαστούν να διακόψουν. Συγχαρητήρια στα παιδιά για αυτή την πρωτοβουλία! Ευχόμαστε και ελπίζουμε πως η κοινότητα θα ενδιαφερθεί και θα μεριμνήσει για να βρεθεί ένας χώρος πιο κατάλληλος για να αθλούνται και να απασχολούνται ευχάριστα τα νέα παιδιά.

Συνάντηση στην Αθήνα

Πριν ακόμα τελειώσει το καλοκαίρι και οι διακοπές, με την επιθυμία να διατηρήσουν ζωντανές τις εντυπώσεις και τις αναμνήσεις τους από το φετινό καλοκαίρι στην Κουκουβίστα, μερικά νέα παιδιά διοργάνωσαν συνάντηση στην Αθήνα. Σε κάποιο διαθέσιμο σπίτι στο κέντρο της Αθήνας συγκεντρώθηκαν λοιπόν τουλάχιστον 50 άτομα νεαρής ηλικίας, με την κοινή επιθυμία να συζητήσουν τους γνωστούς και φίλους τους από το χωριό, επιθυμία που τις περισσότερες φορές παραμέ-

νει ανεκπλήρωτη μέσα στις συνθήκες της μεγαλούπολης. Από την πρώτη στιγμή δημιουργήθηκε μια ιδιαίτερα ζεστή ατμόσφαιρα, άρχισαν να φουντώνουν οι συζητήσεις με καιρό θέμα, πάντα, τις πρόσφατες διακοπές στο χωριό. Στη συνέχεια άρχισε ο χορός. Οι νέοι μας για άλλη μια φορά έδωσαν δείγματα ζωντανίας και κεφιού, ιδιαίτερα όταν άρχισαν να χορεύουν τα δημοτικά μας τραγούδια. Το ξεφάντωμα συνεχίστηκε μέχρι αργά το βράδυ και η συνάντηση αυτή τέλειωσε με την υπόσχεση να επαναληφθεί σύντομα.

Ξαναλειτουργεί το χορευτικό

Από τη Δευτέρα 13 Οκτώβρη, ξαναρχίζει και πάλι να λειτουργεί η χορευτική μας ομάδα. Όσοι νέοι λοιπόν θέλουν να μάθουν δημοτικούς και λαϊκούς χορούς και να πλαισιώσουν τις εμφανίσεις της χορευτικής ομάδας στο χορό του Συνδέσμου ή στο χωριό μας έλθουν. Θα χαρούμε πολύ να τους έχουμε κοντά μας. Ας παραβρεθούν για το σκοπό αυτό στο πρώτο ραντεβού, Δευτέρα 13 Οκτώβρη στα γραφεία του Συνδέσμου, στις 7.30' μ.μ. Για πληροφορίες υπάρχει και το τηλέφωνο 52.38.158 του Συνδέσμου και το τηλέφωνο 51.43.165 (Αγγελική Κολλύρη).

Παιδικό χορευτικό

Την ίδια μέρα και ώρα (6.10.86), 7.30' μ.μ. στο Σύνδεσμο, θα γίνει και η συνάντηση για τη δημιουργία και παιδικού χορευτικού συγκροτήματος. Παρακαλούνται οι γονείς και τα παιδιά που ενδιαφέρονται, ας έρθουν στην συνάντηση αυτή ή ας απευθυνθούν στα παραπάνω τηλέφωνα.

Δημιουργία Θεατρικής Ομάδας

Με απώτερο σκοπό την πραγματοποίηση μιας ή δύο θεατρικών παραστάσεων μέσα στην επόμενη χρονιά, δημιουργείται μια ομάδα από νέα παιδιά που θα θέλανε να υλοποιήσουν αυτόν τον σκοπό. Πραγματοποιείται μια πρώτη συνάντηση την Τρίτη 14 Οκτώβρη, 7.30' μ.μ. στο Σύνδεσμο. Για όσους ενδιαφέρονται τους προσκαλούμε στη συνάντηση αυτή και δίνουμε τα παρακάτω τηλέφωνα για πληροφορίες: Σύνδεσμος: 52.38.158, Τόλης Χαμηλός: 82.26.251, Γιάννης Κολλύρης: 51.43.165.

Επιτυχίες νέων

— Στο Χημικό Τμήμα του Πανεπιστημίου της Αθήνας πέρασε η Κατερίνα Μαλιδίτση (Χουλιάρα). Το Δελτίο μας τη συγχαίρει θερμά για την επιτυχία της και της εύχεται καλή τύχη!

— Τη στρατιωτική του θητεία τελείωσε πρόσφατα ο Γιάννης Πάντος και έπιασε δουλειά στον ΟΣΕ πριν από μερικές μέρες. Ακόμα πέτυχε να μπει στην ερασιτεχνική ποδοσφαιρική ομάδα του Ατρόμητου Αθηνών, γεγονός που αποτελεί για τον αθλητή μας μια εξαιρετική διάκριση. Του ευχόμαστε «καλώς πολίτης», καλή σταδιοδρομία και πάντα επιτυχίες!

— Υπό τη διεύθυνση του Χάρη Σφετσόρη λειτουργεί φροντιστήριο 1ης, 2ης και 4ης Δέσμης, στην οδό Πολυτεχνείου 5, τηλέφωνο: 52.35.523.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Κατασκευή παραδοσιακών ενδυμασιών για το Χορευτικό

Πρόσφατα ο Σύνδεσμός μας εξέτασε το ενδεχόμενο να προχωρήσει στην αγορά παραδοσιακών ενδυμασιών που κρίνονται απαραίτητες για τις εμφανίσεις του χορευτικού μας συγκροτήματος. Συγκεκριμένα ήρθε σε επαφή με κάποιον κατασκευαστή παραδοσιακών στολών που πρότεινε να τις κατασκευάσει στην τιμή των 17.000 δρχ. έκαστη. Πιστεύουμε, πως με την αγορά δύο στολών που θα χρησιμεύσουν σαν πρότυπο και οδηγός (πατρών), θα είναι σε θέση κάποιες γυναίκες που γνωρίζουν ραφτική να βοηθήσουν στην οικονομικότερη κατασκευή τους, βοηθώντας αυτόν τον όμορφο σκοπό του Συνδέσμου και της χορευτικής ομάδας. Περιμένουμε λοιπόν την συμμετοχή όλων σ' αυτή την αξιόλογη προσπάθεια.

Περιουλλογή απορριμμάτων

Για μια ακόμη φορά, το καλοκαίρι που μας πέρασε, ο Σύνδεσμός μας, με έξοδά του ανέθεσε στον συγχωριανό Γιάννη Κουφό, να περνάει από τις γειτονιές του χωριού, τρεις φορές την εβδομάδα, να συγκεντρώνει τα σκουπίδια και να τα μεταφέρει στα ειδικά καθορισμένα σημεία. Πράγματι, ο αγαπητός και φιλότιμος συγχωριανός μας με την τακτική του διέλευση απ' όλες τις ρούγες και την εργατικότητα του ανταποκρίθηκε στα καθήκοντά του με συνέπεια. Έτσι, σε ένα βαθμό, το πρόβλημα της καθαριότητας στο χωριό αντιμετωπίστηκε.

Ο ακούραστος Γιάννης Κουφός με το γαϊδουράκι του σε κάποια γειτονιά του χωριού.

Αποπεράτωση του επενδυτικού τοιχίου στην πλατεία

Ολοκληρώθηκε το έργο της κατασκευής του επενδυτικού τοιχίου στην πλατεία του χωριού (από την εκκλησία του Αη-Γιώργη μέχρι το Σχολείο) που έγινε με δαπάνες του Συνδέσμου. Μ' αυτό το έργο ολοκληρώθηκε σ' ένα βαθμό η προσπάθεια που ξεκίνησε από το προηγούμενο Δ.Σ. του Συνδέσμου μας για να εξωραϊσθεί ο χώρος της πλατείας, που η αλόγιστη χρήση

του μπετόν σε άλλες εποχές σχεδόν είχε καταστρέψει. Πιστεύουμε πως με τη συνεργασία και της Κοινότητας θα εκτελεσθούν στο άμεσο και στο απώτερο μέλλον τα απαραίτητα έργα για την αναμόρφωση και τον εξωραϊσμό της πλατείας, που αποτελεί την «καρδιά» του χωριού και την πρώτη εντύπωση για κάθε ξένο επισκέπτη.

Καθαρισμός Νεκροταφείου

Φέτος το καλοκαίρι με έξοδα και πρωτοβουλία του Συνδέσμου καθαρίστηκε το νεκροταφείο από τα ξερά χόρτα, τα σπάρτα και τα διάφορα σκουπίδια που είχαν καλύψει το χώρο αυτό.

Γιατί δεν έγινε η ηλεκτροφώτιση της πλατείας

Τελευταία, ειδικά φέτος το καλοκαίρι, πολλά ειπώθηκαν σχετικά με το ότι δεν ηλεκτροφωτίστηκε ακόμα η πλατεία του χωριού. Είναι δέδαια γνωστό ότι στην τελευταία Συνέλευση του Συνδέσμου (Γενάρης 1986), πάρθηκε ομόφωνα η απόφαση για την ολοκλήρωση αυτού του τόσο απαραίτητου έργου. Ο Σύνδε-

ΟΙ ΥΠΕΡΑΙΩΝΟΒΙΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Η γιαγιά της φωτογραφίας είναι η Μαρία Παπαγεωργίου (Χαμηλού), που είναι 103 χρόνων! Να της ευχηθούμε να τα χιλιάσει;

σμες προχώρησε άμεσα στην ανάθεση της μελέτης σε ηλεκτρολόγο - μηχανολόγο. Η μελέτη ολοκληρώθηκε από τις αρχές κιόλας του 1896. Στη συνέχεια υπολογίστηκε και το ποσό της δαπάνης του έργου, που πιθανόν να ανέλθει στις 250.000 δρχ.

Ακλούθως η σχετική μελέτη στάλθηκε στην Κοινότητα της Καλοσκοπής, η οποία θα έπρεπε να εντάξει το παραπάνω έργο στον προϋπολογισμό της και να προχωρήσει στη συνέχεια στην εκτέλεσή του. Ο χρόνος όμως ήδη πλησιάζει στο τέλος του και ακόμη η Κοινότητα δεν έχει προχωρήσει σε καμιά ενέργεια ούτε και έχει εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους έγινε αυτή η καθυστέρηση.

Εμείς πληροφορούμαστε ότι κάποιοι αντιδρούν στην εκτέλεση του έργου γιατί, λέει, θα επιβαρυνθεί η Κοινότητα να πληρώνει μεγάλο ποσό στη ΔΕΗ. Η παραπάνω θέση, κάθε άλλο παρά σοβαρή μπορεί να είναι, αν σκεφτεί κανείς ότι τα φώτα στην πλατεία θα ανάβουν κάποιες φορές το χρόνο για ένα χορό ή κάποια άλλη εκδήλωση. Η αναγκαιότητα του φωτισμού φάνηκε, πιστεύουμε, και στην περσινή συναυλία που δόθηκε στο χωριό από το συγκρότημα της Αφρούλας Οικονόμου, όταν οι χωριανοί χόρευαν στο σκοτάδι.

Θα θέλαμε μια υπεύθυνη απάντηση από την Κοινότητα πάνω στο θέμα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

ΞΕΝΩΝΑΣ ΣΤΟ ΜΑΥΡΟΛΙΘΑΡΙ

Από καθημερινή απογευματινή εφημερίδα αντιγράφουμε την παρακάτω είδηση που πιστεύουμε ότι ενδιαφέρει όλους μας, γιατί αποτελεί ένα καλό παράδειγμα που πρέπει να βρει μιμητές και στο χωριό:

«ΦΩΚΙΔΑ: Η Κοινότητα Μαυρολιθαρίου άρχισε να κατασκευάζει με δικούς της πόρους κοινοτικό ξενώνα με 8 δωμάτια και 16 κρεβάτια, στην πλατεία του χωριού, που όταν ολοκληρωθεί θα λειτουργήσει σαν κοινοτική επιχείρηση. Η παραπάνω επένδυση εντάχθηκε στον αναπτυξιακό νόμο 1262/82 και προβλέπεται να πάρει την επιχορήγηση του Δημοσίου, που φτάνει τα 6.400.000 δρχ., δηλαδή το 40ο)ο του συνολικού ύψους της επένδυσης. Ο ξενώνας θα επιλύσει το πρόβλημα διαμονής τουριστών το καλοκαίρι, αλλά και κυνηγών το χειμώνα. Επίσης θα βοηθήσει και στην ανάπτυξη τουρισμού με την προσέλευση επισκεπτών στο γραφικό Μαυρολιθάρι, την Καστριώτισσα και στα όμορφα χωριά της Οίτης, όπου είναι η γνωστή καταβάθρα και ο ναός του Ηρακλή. Η κοινοτική επιχείρηση θα δημιουργήσει 3 νέες θέσεις εργασίας και θα επιφέρει σημαντικά έσοδα στην κοινότητα».

Φωτογραφία του 1905, στο Λαύριο. Από αριστερά όρθιοι: Γεώργιος Ν. Χαμηλός (Κρίκας), πέθανε στον πόλεμο 1917-18, στρατιώτης, Γεώργιος Ιω. Χαμηλός, Χαράλαμπος Δημ. Κωστούρος, σκοτώθηκε στη Ρωσία το 1917-18 ως στρατιώτης του ελληνικού εκστρατευτικού σώματος. Καθιστοί: Ιωάννης Χαρ. Κωστούρος και Δημήτριος Χαρ. Κωστούρος

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΟΨΙΜΟΙ «ΚΑΠΕΤΑΝΑΙΟΙ»

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Ύστερα από τη συμφωνία της Βάρκιζας όλοι στο χωριό μας αισθανθήκαμε ανακούφιση, ασφάλεια, και σιγουριά για το μέλλον.

Νομίσουμε ότι με την εφαρμογή των όρων της ως άνω συμφωνίας θα επικρατούσε ειρήνη ανάμεσα στο λαό, ομόνοια και υποδειγματική τάξη.

Δοκιμάσαμε απέραντη χαρά και ικανοποίηση όταν μάθαμε ότι μπήκε τελεία και παύλα στις ιδεολογικές διαφορές των φανατισμένων άκρων, κι ότι το κράτος θα σεβαστεί και θα περιφρουρήσει τα δημοκρατικά φρονήματα των πολιτών. Παραμερίζοντας τα πολιτικά πάθη, θα βασίλειε ισοπολιτεία και ισονομία.

Πιστεύουμε, οι αφελείς, πως η διαμάχη για την επικράτηση του πολιτεύματος που θα διακυβερνούσε τη χώρα, μετεφέρθηκε από τα χαρακώματα στο πολιτικό πεδίο. Στις κάλπες θα καλούσαν το λαό να διαλέξει, χωρίς βία και νοθεία, τους αντιπροσώπους του οι οποίοι θα αποκαταστάσουν στην σπαρασσομένη πατρίδα μας την ειρήνευση, την ομαλότητα και τη λήθη.

Λογαριάζαμε, εμείς οι ξωμάχοι των ορεινών περιοχών, σε μία δίκαιη και αντικειμενική μεταχείριση όλων μας, ανεξαιρέτως πολιτικών τοποθετήσεων. Κι όχι διαχωρ. ημούς σε κατηγορίες και ποιότητες.

Τρέφαμε την απατηλή ελπίδα πως η κυβέρνηση θα ενίσχυε οικονομικά τις οικογένειες των θυμάτων, όλων εκείνων που έπεσαν στο πεδίο της μάχης πολεμώντας τον εχθρό, ή εκτελέστηκαν από τον κατακτητή, και οι οποίοι άφησαν πίσω τους απροστάτευτα παιδιά, ανήμπορους γέροντες και σπίτι κατεστραμμένο.

Αμ δε... όλα αποδείχθηκαν φούμαρα!! Όχι μόνο δεν έδωσαν βοηθήματα και αποζημιώσεις στις φασίλιες των αγωνιστών που θυσιάστηκαν για τη λευτεριά, αλλά τουναντίον καταδίωξαν και τους επιζήσαντες ακόμη.

Μετά τα θλιβερά εκείνα γεγονότα των «Δεκεμβριανών» και την επακολούθησασα συμφωνία της Βάρκιζας, η θύελλα κόπασε.

Στήν ουσία όμως το καζάνι κουφόβραζε. Την Άνοιξη του 1945 οι παρακρατικές οργανώσεις άρχισαν έναν άγριο διωγμό εναντίον των δημοκρατικών στοιχείων. Οι αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης για να γλυτώσουν το κεφάλι τους κρύβονταν στα δάση, ή κατέφευγαν ομαδικώς στις πόλεις.

Αντί η κυβέρνηση να αφοπλίσει —όπως άλλωστε έκανε με τον ΕΛΑΣ— όλες τις εξτρεμιστικές οργανώσεις που σκορπούσαν το φόβο και τον τρόμο στο λαό της υπαίθρου, τις άφησε ελεύθερες ν' «αλωνίζουν» στην επαρχία, και να βασανίζουν τον κόσμο.

Κρατώντας το βούρδουλα, ζωσμένοι άρματα και χαχαζάρια, σκότωναν έδερναν και κατεξευτέλιζαν τους δημοκρατικούς πολίτες. Η κατάληξη ήταν να φτάσουμε στον αλληλοσπαραγμό, κι ο λαός της ορεινής υπαίθρου να εγκαταλείψει σπίτια, κτηνοτροφίες και χωράφια, και να κατακλύσει τις πολιτείες, δημιουργώντας προβλήματα συνωστισμού και ανεργίας.

Το μίσος των παρακρατικών οργανώσεων δεν περιοριζόταν στους αγωνιστές της Αριστεράς με τους ο-

ποίους είχαν, τάχα, ιδεολογικές διαφορές, αλλά συλλήβδην σ' όλους τους δημοκρατικούς κατοίκους των χωριών, χαρακτηρίζοντάς τους συνεργάτες των ανταρτών.

Την Άνοιξη του '45 νομίζοντας ότι είχαμε ησυχάσει καταπατήσαμε με την ανοικοδόμηση των ερειπωμένων σπιτιών μας.

Η χαρά μας δεν κράτησε πολύ, γιατί καινούργιες φιγούρες αρματωμένων εμφανίστηκαν στον τόπο μας. Κι ένα δράδυ του θεριστή, της ίδιας χρονιάς, βγήκαμε στην πλατεία του χωριού μας καμμιά δεκαπενταριά άτομα να ξανασάνουμε από την ολόημερη σκληρή δουλειά, στο χωράφι, στους λόγγους και στην οικοδομή.

Συζητούσαμε μεταξύ μας τα διάφορα προβλήματα που μας απασχολούσαν. Τα σπουδαιότερα απ' αυτά ήταν το επισιτιστικό και η στέγη. Τα σπίτια μας ήταν καμμένα από τον εχθρό. Τα σιτηρά ακόμα δεν είχαν βγει κι ο κόσμος πεινούσε. Οικοδομικά υλικά δεν υπήρχαν και προσπαθούσαμε να βρούμε κάποια λύση. Έξαφνα εκεί που κουβεντιάζαμε μεταξύ μας ακούστηκαν ένα γύρω μας τρεις - τέσσαρες πυροβολισμοί και συγχρόνως ένας άντρακλας οπλισμένος σαν αστακός φοδερίζοντας και βρίζοντας με δυό - τρεις σάλτους βρέθηκε μπροστά μας. Παγώσαμε από την τρομάρα μας. Το ανήμερο θερίο μας διέταξε να μαζευτούμε όλοι μας κάτω από τον πλάτανο της πλατείας. Στη συνέχεια ο οπλοφόρος πλιατσικολόγος με τα σταυρωτά φυσεκλίκια του, κρατώντας από τόνα χέρι το περίστροφό του, έχοντας το δάχτυλό του στην σκανδάλη, ενώ με το άλλο μαστίγωνε αλύπητα με το βούρδουλα του νέους και γέροντες. Ήταν ένας αδίστακτος ληστοσυμμορίτης ένοπλης παρακρατικής οργάνωσης, ο οποίος κατέβηκε από τα βουνά στο χωριό μας, μαζί με έναν ακόμα σύντροφό του, να ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς του με τα δημοκρατικά στοιχεία και να επιβάλλει, όπως έλεγε, το Νόμο και την Τάξη. Πίσω από τον κορμό της αιωνόβιας καρυδιάς (δεν υπάρχει τώρα) στεκόταν ο σύντροφός του ο οποίος έρριξε και κείνος μερικές ντουφεκιές για να μας εκφοβίσει και να αποδείξει συνάμα ότι είμαστε κυκλωμένοι.

Με κομμένη ανάσα καθήσαμε όλοι, κατά την υπόδειξη του οπλοφόρου σταυροπόδι. Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια μας καταξευτελίστηκε. Όταν ο λήσταρχος χτύπησε με τον υποκόπανο κάποιο χωριανό μας που τόλμησε να διαμαρτυρηθεί, τότε, τρεις νεαροί επωφελούμενοι της ευκαιρίας πηδώντας έξαφνα στο παρακείμενο χαντάκι χάθηκαν μέσ' τους λαχανόκηπους στο νερόμυλο του Λιούγκα. Ο κρυμμένος συνεργάτης του που παραφύλαγε τους έρριξε από πίσω μερικές μπαταρίες δίχως φυσικά αποστέλεσμά. Ο αγριάνθρωπος που μας πρόσταξε να καθήσουμε κατάχαμα βασάνισε κατά τον πιο φριχτό τρόπο τον ανάπηρο παλαίμαχο αντάρτη του ΕΛΑΣ Δημ. Αχλάδα. Κατόπιν οι δύο ληστοσυμμορίτες σκορπίζοντας τον τρόμο και τον πανικό στο φιλήσυχο χωριό μας μπήκαν σε μερικά σπίτια δημοκρατικών και με την απειλή των όπλων άρπαξαν ό,τι πολύτιμο βρήκαν.

Αφού λήστεψαν και κακοποίησαν τους ανυπεράσπιστους άοπλους χωριανούς μας, τους οποίους είχαν σημειωμένους στο τεφτέρι τους, ύστερα κατευθύνθηκαν στο σπίτι του μπάρμπα Γιώργη Πασσαλή που ήταν στην άκρη του χωριού τον οποίο από καιρό φοβέρι-

ζαν. Πριν από μερικές μέρες είχαν στείλει ένα γράμμα στον γέροντα ζητώντας του να τους ετοιμάσει ένα σεβαστό ποσό χρυσών λιρών, την στρατιωτική στολή του γιού του Αντώνη (Δικηγόρου Αθηνών και κατόπιν Ειρηνοδίκη ο οποίος είχε διατελέσει στρατιωτικός διοικητής ενός τάγματος του ΕΛΑΣ) απαιτώντας ακόμα να τους δοθεί το πιστόλι του καθώς και οι μπότες του, ορίζοντας μέρα και ώρα που θα περνούσαν να τα παραλάβουν. Απειλούσαν στο γράμμα τους τον ογδοντάχρονο γέροντα ότι αν αρνηθεί να τους παραδώσει τα πράγματα που ζητούν θα τον κρεμάσουν στον πλάτανο στο χοροστάσι. Ο λεβεντόγερος όμως εκείνος που ήταν σκληρό καρδί δεν υποχώρησε, ούτε καν τρομοκρατήθηκε από τις θρασύδειλες φοβέρες των δύο κακοποιών. Δεν ήταν κιοτής. Το συναίσθημα της άμυνας του έδινε δύναμη να πολεμήσει εκείνους που τον απειλούσαν παραδιάζοντας το σπιτικό του με σκοπό να τον σκοτώσουν και να τον ληστέψουν.

Το ένστικτο της αυτοσυντήρησης γιγάντωσε την καρδιά του, ατσάλωσε τα γέρικα νεύρα του, και το ηθικό του αναπτερώθηκε. Ο περήφανος και απτόητος γέροντας αντέδρασε ορθώνοντας το ανάστημά του στις θρασύτατες ληστρικές αξιώσεις των σπλοφόρων παρακρατικών οι οποίοι με την ανοχή της Πολιτείας σκόρπιζαν τον φόβο και τον τρόμο σ' ολόκληρη την Παρνασσίδα. Αποφασισμένος να αναμετρηθεί μαζί τους τους παράγγειλε: «Να κοπιάσετε στο χωριό να λογαριαστούμε. Να έρθητε να λύσουμε τις διαφορές μας!.. Και μην ξεχνάτε ότι εγώ δεν σας φοβάμαι». Στο μεταξύ ετοίμασε το κυνηγητικό του όπλο. Γέμισε και τις δύο κάννες του με χοντρά σκάγια που χρησιμοποίησε για αγριόχοιρους, και τους περίμενε στο ισόγειο του σπιτιού του. Η θυγατέρα του Πηνιό, εύρωστη και γεροδεμένη γυναίκα κρατώντας ένα τσεκούρι, ψύχραιμη και αποφασιστική καρτερούσε και κείνη τον ερχομό των ληστών δίπλα στον πατέρα της. Πλησιάζοντας οι πλιατσικολόγοι στην γειτονιά τα σκυλιά άρχισαν να γαυγίζουν σαν τρελλά. Οι φαμελίτες παραφύλαγαν από μέσα, παράμερα στην εξώπορτα, για να αμυνθούν μέχρις εσχάτων. Ο πιο παλληκαράς όσο και πιο επικίνδυνος από τους δύο ληστές τράβηξε για το σπιτικό του γέροντα, ενώ ο σύντροφός του ταμπουρώθηκε, για κάθε ενδεχόμενο, στη γωνιά του αχυρώνα. Ο λήσταρχος φτάνοντας στην αυλή κοντοστάθηκε στην είσοδο. Αφού χτύπησε δυνατά την πόρτα, έριξε κι έναν πυροβολισμό συγχρόνως για να τρομοκρατήσει το γέρο-Πασσαλή να βγει και να ζητήσει έλεος. Η σφαίρα διαπερνώντας την ξύλινη πόρτα σφηνώθηκε στα παχιά των ζώνων. Ευτυχώς δε χτύπησε κανέναν. Η ντουφεκιά του ληστή σκόρπισε φόβο και τρόμο στα μικρά παιδιά. Από μέσα ο μπάρμπα Γιώργης δεν απάντησε ακόμα. Εκνευρισμός και ανησυχία διακατείχε ολόκληρη την οικογένεια. Αναστατωμένοι όλοι τους και με κομμένη ανάσα καρτερούσαν. Αλαφιασμένα τα εγγονάκια γαντζώθηκαν από τον παππού τους και κλαψούριζαν. Το φάσμα του θανάτου άρχισε να πλανάται μέσα κι έξω στο σπιτικό του ηλικιωμένου φαμελίτη.

Από στιγμή σε στιγμή ο γέροντας θα έδινε μάχη με τους αρματωμένους ληστές υπερασπιζόμενος την τιμή τους τη ζωή τους και τα υπάρχοντά τους. Οι χυδαίες βρισιές του πλιατσικολόγου καθώς και η προκλητική συμπεριφορά του έφτασαν στο αποκορύφωμά τους.

Η βραδιά ήταν φεγγαρόλουστη κι ο αυλόγυρος του σπιτιού φωτιζόταν καλά. Η Καλοσκοπή, το όμορφο χωριό της Ρούμελης σωστή νερομάννα. Το άφθονο νερό της πηγής κελάρυζε μονότονα στο κεντρικό αυλάκι. Τα φρεσκοποτισμένα ολόγυρα περιβόλια, καθώς και το αρωματισμένο από τις μοσχοβολιές του λόγγου σερράκι του βουνού, έκαναν την ατμόσφαιρα ευχάριστη και δροσερή.

Είχαν ωριμάσει τα κεράσια και στην αυλή του μπάρμπα Γιώργη ήταν σπιθαγμένα μερικά καφάσια τραγανά και λαχταριστά. Ο κακοποιός αφοσιωμένος στο εγκληματικό του έργο ούτε που τα κοίταξε. Από τον φεγγίτη ο γέροντας έβλεπε καθαρά στο φως του φεγγαριού τον ληστή που στεκόταν κάτω από την κληματαργιά κοντά στην είσοδο και ο οποίος σκόπευε με το όπλο του την εξώπορτα. Στη συνέχεια ο πλιατσικολόγος κλώτσησε την πόρτα απειλώντας και βρίζοντας. «Έβγα έξω ρε παλιάνθρωπε να λογαριαστούμε... Αν είσαι άντρας έλα να καθαρίσουμε...». Τότε ο παππούς σημάδεψε με την καραμπίνα του το κεφάλι, αδειάζοντας και τις δύο κάννες της με τα χοντρά σκάγια στο πρόσωπό του, κι ο λήσταρχος σωριάστηκε κάτω νεκρός.

Έπεσε πάνω στα καφάσια με τα κεράσια, όπου αίμα και μυαλά μαζί έγιναν ένα με αυτά.

Η ευζωνική σκούφια του με το αστραφτερό στέμμα της έγινε κόσκινο από τα σκάγια. Το επιβλητικό του παράστημα καθώς και η αρμοτοσιά του σκόρπιζαν δέος κι ανατριχίλα.

Κατόπιν ο ατρόμητος ογδοντάχρονος γέροντας παίρνοντας το όπλο του σκοτωμένου ληστή όρμησε εναντίον του συντρόφου του ο οποίος κατατρομαγμένος από το άδοξο τέλος του καπετάνιου του παλληκαρά, εξαφανίστηκε μέσα στη ρεματιά της Κρύα Βρύσης.

Την άλλη μέρα παρήλασε από την αυλή του ήρωα μπάρμπα-Γιώργη ολόκληρο το χωριό για να ιδεί τον τύρανο παρακρατικό ληστή που φοβερίζοντάς τους, τους είχε αναστατώσει και κλειδαμπαρώσει στα σπίτια τους.

Με τηλεφώνημα έφτασαν οι αρχές του τόπου. Η αστυνομία και μια ομάδα εθνοφυλακής. Εκπρόσωπος του Νόμου δεν ήρθε. Ο εισαγγελέας κάλεσε τον γέροντα στη Γραδιά και τον ανέκρινε. Αφού στη συνέχεια εξετάστηκαν κι άλλοι μάρτυρες, οι οποίοι κατέθεσαν για το ποιόν και τις συνθήκες που σκοτώθηκε ο ληστής, ποινική δίωξη δεν του απαγγέλθηκε.

Ο επικεφαλής αξιωματικός μόλις αντίκρυσε τον σκοτωμένο καπετάν Γαλιούρα φανερά ταραγμένος ψέλλισε: «Καημένε καπετάνιε τί σου επεφύλαξε η μοίρα...». Και γυρίζοντας προς τον γέρο-Πασσαλή του είπε σε αυστηρό τόνο: «Ώστε εσύ μας σκότωσες γέροντα το πιο άξιο και δραστήριο παλληκάρι; Έναν πατριώτη, έναν αγωνιστή!! Στις κρίσιμες μέρες που διερχόμαστε ο άνθρωπος αυτός προσέφερε στον τόπο μας πολύτιμες υπηρεσίες... Τώρα θα μας λείψει... Κι όμως μας ήταν πολύ χρήσιμος!..»

Κι ο μπάρμπα-Γιώργης που επί 40 χρόνια ήταν εργοδηγός των ΣΕΚ, έντιμος, ευκατάστατος και με κύρος στην κοινωνία, πειραγμένος από το εγκώμιο που έπλεξε ο αξιωματικός στον τρομοκράτη και επίδοξο δολοφόνο, του έδωσε την πρέπουσα απάντηση: «Αν με τέτοιο υλικό (δείχνοντας τον σκοτωμένο ληστή), χτίσετε το καινούργιο κράτος, τότε, ουαί κι αλλοίμονο στον ελληνικό λαό!»

ΤΡΥΓΩΝΤΑΣ Τ' ΑΜΠΕΛΙΑ

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Ο τρύγος ήταν για το χωριό μας γιορταστική περίοδος. Την ημέρα που άρχιζε η συγκομιδή όλο το χωριό ήταν στο πόδι. Νέοι, γέροι, γυναίκες και παιδιά με γέλια και χαρές κατευθύνονταν στ' αμπέλια. Τα φορτωμένα των σταφυλιών, ή του μούστου, έφταναν στο χωριό μας και άδειαζαν στις κάδες. Οι στράτες πλημμύριζαν από χωριανούς που πηγαινοέρχονταν με διασύννη. Δεν παρέλειπαν τα αστεία και τα διάφορα χωρατά. Σε ανάλογες περιπτώσεις και οι πειρακτικές στιχομυθίες ακόμα στις νιόπαντρες γυναίκες:

— «Πώς πάτι μαρή Γιώργαينا, τα σηκώνατι στον Αη-Νικόλα;»

— «Όχι ακόμα. Ταχειά του θράδ' θα τα σηκώσουμε. Κι να ιδούμι αν μπορέσουμε κι όλες γιατί είχαμε πέτυχά φέτους κ' ειν' μαναχόστ ου Γιώργους».

Στον τρύγο, λες κ' ήταν πανηγύρι, οι νοικοκυρές έφκιαχναν το καλύτερο φαγητό και το πήγαιναν στους τρυγητές, μαζί φυσικά με μια μπουκάλα παλιό κρασί, να τους γκαρδαμώσουν.

Τρυγώντας σταφύλια μαύρα και κόκκινα τα μετέφεραν οι κοπέλλες με καλάθια στους ώμους και τα σώριαζαν πάνω σε στρωμένες δελντζές να μπουν στην τρυγόκαδη, να πατηθούν, ή να μεταφερθούν, όπως είπαμε πιο πάνω, στο χωριό. Κατά τον τρυγητό άκουγες από καλλίφωνους τρυγητές ή τρυγήστρες, τραγούδια του τρύγου και του αμπελιού.

Το ξέσπασμα τούτο της χαράς οφείλεται στη μαγευτική δύναμη που κρύβει μέσα του ευλογημένο κλήμα που χαρίζει τον πιο γλυκό καρπό.

Αφού ρετσινωθεί ο μούστος και με τον καιρό γίνει κρασί, σου δίνει δύναμη και υγεία. Κουρασμένος πίνοντας ένα ποτηράκι από το ευλογημένο αυτό νέμα του Θεού αισθάνεσαι ευχαρίστηση και ξεποσταίνεις. Σκορπίζει ακόμη κέφι και χαρά σ' όλες τις χαρούμενες εκδηλώσεις. Από το κλήμα έχουμε και το περίφημο ρακί που είναι ισχυρότερο και από το οινόπνευμα ακόμα.

Από τα πανάρχαια χρόνια μέχρι σήμερα το αμπέλι εξακολουθεί να καλλιεργείται με τις ίδιες ακριβώς και απαράλλακτες συνήθειες. Είναι δε από τις σπουδαιότερες καλλιεργητικές επιδόσεις των ξωμάχων. Και ως προϊόν είναι, ίσως, αποδοτικότερο παντός άλλου.

Τα παλιά χρόνια το χωριό μας είχε πλούσια παραγωγή εκλεκτού κρασιού. Τώρα τα αμπέλια εκείνα έγιναν αδιαπέραστος λόγγος διότι οι νοικοκυραίοι πήραν των ομιματιών τους για καλύτερες συνθήκες ζωής.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ

Παρακαλούμε, να στέλνετε, χωρίς καθυστέρηση, στο Γραφείο του Συνδέσμου τις ειδήσεις σας (κοινωνικές, προσωπικές, οικογενειακές κλπ.), για να δημοσιεύονται έγκαιρα στο Δελτίο. Η παράλειψη δημοσίευσης θα βαρύνει εσάς και όχι το Σύνδεσμο.

Σκίτσο: Ν. Σεφερλή

Ο Τρύγος

Τραγούδια και ξεφωνητά ανάκατα με γέλια αντιλαλούν στις ρεματιές, όταν τρυγούν τ' αμπέλια. Στην «Τούρλα» στο «Παλιόσταλα» και στον Αη-Νικόλα τα κλήματα με τη σειρά θα τα τρυγήσουν όλα.

Όλοι στη συγκομιδή, λες κι είναι πανηγύρι, ώριμα κρασοστάφυλα μπαίνουν στο πατητήρι. Ανάλαφρες τσούπρες κουβαλούν γιομάτα τα κοφίνια, κι ο γέροντας απ' τη γωνιά τους δίνει την ορμήνεια.

«Παιδιά μου συντομεύετε γιατί βροχή θα φέρει», κι η καταιγίδα ξέσπασε κοντά το μεσημέρι. Ανάστατοι οι τρυγητές στ' αμπέλι γυροφέρνουν, το μούστο τουλουμάζουμε και στο χωριό τον φέρουν.

Μέσα στην αποβροχή σ' εκείνη την κρουάδα, τα δρύινα βαρέλια τους, όλα στην αράδα. Κι αφού το ρετσινώσουνε κι ανοίξουν γιοματάρι, οι δουλευτές που μόχθησαν το γεύονται με χάρη.

Γλυκόπιστο είναι το κρασί «ευφραίνει τας καρδίας;» το νέκταρ, το πανάρχαιο που τόπινε κι ο Δίας. Ο οίνος απ' τον Ύψιστο είναι ευλογημένος, κι ως Θεία μετάληψη, είναι καθαγιασμένος.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ

Εκλέχθηκε από την Ιερά Σύνοδο Ελλάδας νέος Μητροπολίτης Φωκίδας ο Αθηναγόρας Ζακόπουλος. Ο νέος Μητροπολίτης γεννήθηκε το 1931 στο Αμάραντο Ιωαννίνων και είναι πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής με μεταπτυχιακές σπουδές στην Αγγλία. Διετέλεσε διδάκτωρ της Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο της Γλασκώβης και εφημέριος επί 20ετία Θειατήρων και Αμερικής, καθώς και καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Σικάγου. Επέστρεψε το 1980 από την Αμερική και μέχρι την εκλογή του ήταν ιερατικός προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Αχαρνών.

κοσμικά

Γεννήσεις:

Ο Γιώργος και η Μαρία Εαφάκη (το γένος Θ. Λευκαδίτη), απέκτησαν κοριτσάκι στις 5.7.86. Στους ευτυχισμένους της γονείς ευχόμαστε να τους ζήσει.

Γάμοι:

Το δελτίο μας με χαρά του πληροφορήθηκε ότι είχαμε πολλούς γάμους στο διάστημα που πέρασε από την προηγούμενη έκδοσή. Πολλά λοιπόν τα καινούργια ζευγάρια που αποφάσισαν να ενώσουν τις τύχες τους:

— Στις 24.2.86 παντρεύτηκε ο Παύλος Χρηστίδης στο Λος Άντζελες των ΗΠΑ με τη δεσποινίδα Μάρθα από την Κολομβία.

— Στις 16.8.86 παντρεύτηκε η Αλέκα Σπέντζου (εγγονή Χρηστίδη) με τον Κωνσταντίνο Παντίδη, στον Άγιο Δημήτριο Θεσσαλονίκης.

— Στις 20.9.86 παντρεύθηκαν στον Άγιο Ανδρέα Αθηνών η Αλίκη Ντάσιου (κόρη της Μαρίας Σφετσόρη), υπάλληλος υπουργείου Δημόσιας Τάξης και ο Νικόλαος Μαργαρίτης, υπάλληλος Τραπεζίτης.

— Στις 6.9.86 παντρεύτηκαν στον Άγιο Αιμιλιανό (Λόφος Σκουζέ), στην Αθήνα, η Δήμητρα Αθ. Αλεξίου πτυχιούχος ΑΣΟΕΕ και ο Πέτρος Ιω. Γρηγοράκος επίσης πτυχιούχος ΑΣΟΕΕ.

— Τέλος, στις 21.9.86, για πρώτη φορά ύστερα από πολλά χρόνια, έγινε ένας γάμος στο χωριό. Παντρεύτηκαν η Έφη Γεωργίου Χασιακού και ο Σταύρος Τριζιώτης.

Η εφημερίδα μας, συγχαίρει τα καινούργια αυτά ζευγάρια και τους γονείς τους και τους εύχεται κάθε δυνατή ευτυχία και χαρά!

Αφίξεις:

— Ήρθε από την Αμερική η Παναγιού Χρηστίδη στις 15.6.1986.

— Στις 10.8.86 ήρθε από την Αμερική ο Ευάγγελος Χρηστίδης και ο Παύλος Χρηστίδης με τη γυναίκα του Μάρθα.

— Από τον Καναδά έφθασαν στην Ελλάδα, στις 4.9.86, η Αλεξάνδρα και ο Γιώργος Δεστούνης με το γιό τους Άγγελο, για να παραστούν στο γάμο της αδελφής τους Δήμητρας Αθ. Αλεξίου.

Θάνατοι:

Πέθανε στις 23.9.86 στην Αθήνα, ο Νικόλαος Γεωργίου Κολλάρης, ετών 85. Η κηδεία του έγινε στην Καλοσκοπή και παραβρέθηκαν πλήθος συγγενών, χωριανών και φίλων από την Αθήνα και άλλες πόλεις. Το

δελτίο μας συλλυπείται τους συγγενείς του για τον θάνατό του.

Μνημόσυνα:

Στις 13.7.86 τελέστηκε στην Καλοσκοπή το ετήσιο μνημόσυνο του Χρήστου Γ. Κόλλια.

δωρηται συνδρομηται

Δρχ.

— Αλέκος Κ. Βλάχος, στη μνήμη των αδελφών του Μαρίας και Παναγιώτη για τα δύο χρόνια από τον θάνατό τους	2.000
— Σταματούκος Γεώργιος	1.000
— Μώρης Ευθύμιος Παναγιώτη	1.000
— Τούμπας Κώστας Ευαγγέλου (Θεσ)νίκη)	1.000
— Τούμπας Δημήτριος Ν., στη μνήμη του πατέρα του	2.000
— Παπαλιάκου Αρχόντω (κόρη Ευθυμ. Βλάχου), (Αμφίκλεια)	1.000
— Τσιουλανδρή Χρυσούλα Γ., στη μνήμη Αντώνη Κουτσουδέλη	1.000
— Κεραμίδα Μαρία Κων)νου, στη μνήμη συζύγου της Κώστα	2.000
— Κωστόπουρος Δημήτριος Παναγ. (Λαμία)	1.500
— Μπαράλας Πάτρα (Αμερική)	1.000
— Καρανίκας Ελευθέριος (Ν. Αγαθούπολη - Πιερίας)	1.000
— Αντωνίου Κλειώ του Κων)νου	2.000
— Αντωνίου Νικόλαος του Κων)νου	2.000
— Μπουκουβάλας Ευθύμιος Γεωργίου	2.000
— Βοχτσαλίδης Παναγιώτης, στη μνήμη Λελούδας Καρανασάση	1.000
— Παπανικολάου Θεοχάρης Παναγ. (Δυτ. Γερμανία)	2.000
— Καραντάσιος Κώστας Νικολάου	1.000
— Χαμηλός Δημήτριος Γεωργίου (Λαμία)	2.000
— Απρεστολόπουλος Γιώργος Ιωαν.	5.000
— Αλεξίου Παναγιώτης Ευθ. (Λεγραινά), στη μνήμη Δημητρούλας Χριστοδούλου (Καραγιώργου)	2.000
— Κυρίτσης Αθανάσιος Νικολάου (Καλυβάκια Καρδίτσας)	2.000
— Χαμηλός Νικόλαος Γεωργίου (Καναδάς)	3.000
— Γιώργος Ραπτόπουλος Ιω. (ΗΠΑ)	13.103
— Σφετσόρης Κώστας, στη μνήμη γονέων του και του αδελφού του	2.000

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

— Ο Θανάσης Κυριάκης ήταν φέτος ένας επιτυχημένος νεροφύλακας. Ο άξιος και φιλότιμος αυτός χωριανός μας ήταν μέρα και νύχτα στο πόδι. Παρακολουθούσε με άγρυπνο μάτι τα ποτίσματα ώστε να μην πάει το νερό χαμένο. Με δίκαιο και αντικειμενικό τρόπο, δίχως προστριβές και αντεγκλήσεις, όπως γινόταν τιαλιότερα διένειμε με τη σειρά στους δικαιούχους τον «καταπότη». Κατάφερε, ο πάντα εύχαρις και σθέλτος αυτός συγχωριανός μας να ποτίζονται οι κήποι στις 5-6 μέρες. Θανάση συχαρητήρια!

— Επιστρέφοντας από την αγορά το ηλικιωμένο ανδρόγυνο, φορτωμένο τις τσάντες με τα τρόφιμα και τ' άλλα απαραίτητα είδη του για να περάσει την εβδομάδα, κατά το σούρουπο έφτασε στο σπιτικό του. Ο γέροντας αφού ακούμπησε κάτω τα πράγματα που κρατούσε προσπάθησε ν' ανοίξει την πόρτα του. Επειδή καθυστέρωσε, απορημένη η γυναίκα του τον ερώτησε: «Γιατί άντρα μου αργείς ν' ανοίξεις; Μήπως θέλεις να σου φέξω να ιδείς την κλειδαρότρυπα»; «Όχι γυναίκα την τρύπα την βρήκα ο έρμος ψάχνοντας με το δάχτυλό μου. Το κλειδί δε μπόρεσα να βάλω μέσα και μούπεσε, πανάθεμά το!...»

— Μέσα στη ζέση του καλοκαιριού πενούσαν ευχάριστα βραδάκια τα γεροντάκια της Ρούγας. Αποφεύγοντας τον κοπιαστικό ανήφορο για να ανεβούνε στην αγορά, μαζεύονταν από το δειλινό ακόμα στον αυλόγυρο της Παναγίας κάτω από τα βαθυϊσκιωτά πλατάνια κοντά στην κρύα δρύση με το γάργαρο νερό και τα λέγανε. Το γέλιο από τα χωρατά τους πήγαινε σύννεφο.

— Τί ήταν κι αυτό το καζίκι φέτος με την ραδιενέργεια! Μας τρέλαναν με τις ανεύθυνες φήμες, ή και με τις οδηγίες ορισμένων «ειδικών» ακόμα: «Μην τρώτε από τούτο, μην τρώτε από κείνο, μην τρώτε από το άλλο», ενώ εμείς στο μεταξύ είχαμε φλομώσει απ' αυτά που απαγορεύονταν από το Πάσχα ακόμα. Τις πρώτες μέρες που η ραδιενέργεια βρισκόταν σε υψηλό επίπεδο ο λαός ανυποψίαστος έτρωγε τα πάντα. Το τρυφερό τυράκι του, την ολόπαχη γιαιούρη του και άφθονα λαχανικά. Άσε τα μαρούλια και τις φράουλες που όπως αποδείχθηκε αργότερα είχαν μπόλικά μπεκερέλ επάνω τους και ο κόσμος αγνοώντας το φοβερό κίνδυνο που διέτρεχε τα έτρωγε του καλού καιρού. Ας βάλει ο Θεός το χέρι του!

— Η βροχή του θράδου της Παναγίας σταμάτησε κατά τις δέκα και το γλέντι άναψε για καλά στο χοροστάσι. Εκατοντάδες Καλοσκοπίτες χόρεψαν μέχρι τα ξημερώματα. Από τους υπέροχους εκείνους δημοτικούς σκοπούς αντιλαλούσαν ολόγυρα τα δάση. Το μυρωμένο δροσερό αεράκι του λόγγου ανακούφιζε από την πυρακτωμένη καλοκαιρική μέρα τους πανηγυριώτες μερακλήδες οι οποίοι πρωτοστατούντος του αεικίνητου μπαρμπα-Γιάννη σχημάτισαν δύο και τρεις δίπλες τους χορούς. Το αθάνατο παραδοσιακό τραγούδι που μιλάει στις ψυχές των ηλικιωμένων. Νάταν τα νιάτα δυο φορές τα γηρατιά καμία, σκόρπιζε ρίγη συγκινήσεως στους

ανθρώπους της τρίτης ηλικίας. Ενθουσιασμένοι οι απόμαχοι της ζωής από τις λιγερόκορμες κοπέλλες που χόρευαν λικνιζόμενες με χάρη και σκέρτσο, ενθουμούσαν το λυκαυγές της ζωής τους κι αναστέναζαν από τα βάθη της καρδιάς τους για τις ευκαιρίες που έχασαν στα νιάτα τους. Για τους νεανικούς τους πόθους, και τους καημούς τους που έμειναν ανικανοποίητοι, με κρυφό παράπνο οι σκιές του παρελθόντος, παρηγοριούνταν μεταξύ τους: «Αμ Μήτρουμ', τώρα πούγινε η θάλασσα γιαούρτ' ημείς οι έρμ' χάσαμε τα χ'λιάρια μας»!..

— Επιτέλους άρχισε η ασφαλτόστρωση και του υπόλοιπου τμήματος του δρόμου από τον Ζαγκανά μέχρι το 51. Το έργο, όπως με πληροφόρησαν θα σταματήσει στα μεταλλεία, επάνω από την Τυβλοπίτα. Θα απεπερατωθεί, όπως λένε, μέχρι τον Εθνικό δρόμο από τον Ηλιόπυλο. Δέος και αποτροπιασμό αισθάνεται ο διαβάτης αντικρύζοντας το κατεστραμμένο από τις μπολντόζες τοπίο. Το κατέστρεψαν τα εκσκαφτικά μηχανήματα για την εξόρυξη του μεταλλείου μετατρέποντας το άλλοτε ολοπράσινο ειδυλλιακό περιβάλλον σε σεληνιακό έδαφος. Με το στρώσιμο του δρόμου, από τον μεγαλοεπιχειρηματία, θα μαλακώσει κάπως ο πόνος μας για την ολέθρια καταστροφή που προξένησε στο πυκνόφυτο εκείνο δάσος.

— Κάτω από τη δροσιστική σκιά των πλατάνων της πλατείας στα μαγαζιά, μαζεμένοι αρκετοί χωριανοί

— οι περισσότεροι βέβαια αδειούχοι εργαζόμενοι αλλά και συνταξιούχοι — έστηναν καθημερινά τα τραπέζια παίζοντας «πρέφα», «δηλωτή», τάβλι, ή «Θανάση». Ζευγάρια, τετράδες αλλά και μεγαλύτερες παρέες από νωρίς το πρωί μέχρι αργά το μεσημέρι, χωρίς ανάπαυλα επιδίδονταν με ζήλο στο παιχνίδι. Μικρά και πολύ σύντομα τα διαλείματα, ίσα για να ανάψουν ένα τσιγάρο, για να χαιρετήσουν κάποιο συγχωριανό, να ανταλλάξουν αστεία ή πειράγματα, να απολαύσουν το καφεδάκι ή κάποιο παπούδες για να κεράσουν τα εγγονάκια τους μια πορτοκαλάδα ή μια σοκολάτα. Εκεί λοιπόν, κάποια στιγμή, σε κάποιο σύντομο διάλειμμα ο μπαρμπα-Νίκος μας πλησιάζει: «Γεια χαρά παιδιά! Πώς πάει; Τί κάνουμε;» «Μια χαρά, μπαρμπα-Νίκο! Μά τί έγινε; Τέλειωσες κιόλας το παιχνίδι;» «Όχι δα! Από τώρα, Απλώς είπαμε να κάνουμε κι εμείς ένα μικρό... "τάου - μάου"»!!!

■ **ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ** από και προς Καλοσκοπή — ΑΡ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987 (Καλοσκοπή 91.543).

■ **ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ** — ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ Ακτή Μιαούλη 7 - 9 (7ος όροφος) Πειραιάς, (τηλ: 417.2029 — 417.3079).

■ **ΜΑΘΗΜΑΤΑ**: Ο καθηγητής ΝΙΚΟΣ Δ. ΚΟΛΛΙΑΣ, παραδίδει σε μαθητές Φυσική, Μαθηματικά, Χημεία. (Τηλ.: 513.8639).

■ **ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ** — ΒΑΣ. Π. ΧΑΜΗΛΟΣ και ΣΙΑ, Ανδριανουπόλεως 30, Κολωνός, τηλ. 51.31.359.